

திராஞ்சிடங்கள்

1984

மார்ச்

கற்றுதவ இலக்கியத் திங்களேடு

தொண்டன்

1984 – மாசி

ஆசிரியர் :-

ச. பி. இராஜேந்திரம்

கிளை ஆசிரியர் :-

மலர்வேந்தன்

ஆசிரியர் குழு :-

~~பாவாசல்~~

A. G. இராஜேந்திரம்

வெளியீடு :-

சமூகத் தொடர்பு நிலையம்,
திரி / மட். மறைமாவட்டம்.

தொடர்பு :-

சமூகத் தொடர்பு நிலையம்,
ஆயரகம்,
மட்டக்களப்பு.

Social Communication Centre,
Bishop's House,
Batticaloa.

எண் :-

தனிப்பிரதி : ரூபா 3-25
அரையாண்டு சந்தா : ரூபா 18-00
ஒராண்டு சந்தா : ரூபா 35-00

உள்ளே.....

1. இதயத்திலிருந்து	1
2. என்று தணியும் இந்த...	2
3. அவனவன் செய்வினை (சிறுகதை)	5
4. கவி ஆரப்	8
5. உண்மை ஒன்று வெளிவருகிறது	9
6. மித்ராஷ் (MIDRASH)	11
7. எதிரோலி	13
8. இன்றைய இளம் சமுதாயத்தின் பாதிப்பிற்கான முக்கிய காரணம்	16
9. இளைஞர் அரங்கம்	— 17
10. திருச்செல்வர் காலியம்	— 20
11. காய்ந்துபோன வடுக்கள்	22
12. ஒளியை நோக்கி	24
13. விளியக் குறுக்கெழுத்துப்போட்டி	25
14. உங்கள் பக்கம்	— 27

ஆக்கங்களுக்குப் பொறுப்பு அளித்தவர்களே — ஆ-ர்.

“நீதியின்மொல் பசுதாகமுள்ளேரார் பேறுபேற்றோ

இலையெலோக்கு
வளைவில், அவர்கள் நினைவு
பெறுவார்.”

— மத். 5 / 6.

இதயத்திலிருந்து.....

“சுதந்திரத்தின் மீதுள்ள ஆசைகட விலங்காக மாறி நிற்க, ‘சுதந்திரம் வாழ்வின் குறிக்கோள்’ என்றும், ‘நிறைவு’ என்றும் கூறும் உன் பேச்சு ஓயும்பொழுதுதான் நீ சுதந்திர மட்டவாய்’ என்று அறிஞர் காவில் ஜிப்ரான் கூறுகிறார்.”

இன்று எத்தனை போராட்டங்கள்! உலகின் எத்திசையிலும், எல்லா நாடுகளிலும் ஏதோ ஒரு போராட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டுதானிருக்கிறது. எல்லாமே ஒரு வகையில் சுதந்திரப் போராட்டங்கள்தான். சுதந்திரத்தைப் பறிக்கவோ, பெற்றுக் கொள்ளவோ துவங்கிய போராட்டங்கள். ஆனால், இருசாராரும் அதைச் சுதந்திரப் போராட்டம் என்றுதான் கூறுவார்கள்.

இத்தனை போராட்டங்கள் மத்தியிலும் சமாதானத்தின் ஏக்கம் மட்டும் குறையவில்லை. ஏன், இந்த சண்டைகளைவாம் கூட சமாதானத்திற்காகத்தான் என்பார்கள்.

முதலுலக நாடுகள் – அமெரிக்காவும் ரூசியாவும் ஆயுதப் பலனையும், படைப்பலனையும் அபிவிருத்தி செய்துகொண்டே போவது சமாதானத்திற்கா? கோடிக்கணக்கான குழந்தைகளும், வளர்ந்தோரும் உணவின்றி வாடி உயிரிழந்துகொண்டிருக்கும் பொழுது செல்வப் பெருக்குள்ள நாடுகள் ஒரு நிமிடத்துக்கு இரண்டுகோடி ரூபாயளவில் ஆயுதங்களிலும், ஆயுதப் படைகளின் பயிற்சிகளிலும் செலவு செய்துகொண்டு வருகின்றன. இதுவும் சுதந்திரத்திற்காக, சமாதானத்திற்காக, நீதியை நிலைநாட்ட என்று விளக்கங்கள் வேறு.

மாசித்திங்கள் 4ம் நாள் எமது நாட்டின் சுதந்திர நாள். ஆயினும் போராட்டங்கள், பிரிவினைக் குரல்கள், ஒன்றிப்புக்கு உரையாடல்கள் எதிர்பார்ப்புகள்... சுதந்திரம் பெற்று முப்பத்தியாறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் சுதந்திரம் கேள்விக்குறியாக நின்று எம்மைச் சிந்திக்கவைக்கிறது.

ஆனால், ஒருநிமிடம் எல்லோரும் தங்கள் போராட்டங்களை நிறுத்தி, இதை சுத்தியோடு எமது நோக்கம் சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதா கொடுப்பதா? நீதியை அழிப்பதா நிலைநாட்டுவதா? சமாதானத்தைக் குலைப்பதா வளர்ப்பதா? என்று சிந்தித்தால் ஒருவேளை தெளிவுவரும்.

— சி. பி. இராஜேந்திரம்.

என்று தணியும் இந்த....

— அருள்திரு. எல்மோ—

போராட்டமெனக் கருதினர். ஆனால் இத்துடன் நின்றுவிடவில்லை.

இந்திய தேசிய உணர்வு கொதித்துக் கொந்துளித்துக் கொண்டிருந்த காலம் து. அகில இந்தியாவை தமது ஏகாதிபத்தியக் குடையின்கீழ் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிசெய்த காலமது. மக்கள், மக்களாக மதிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் உரிமைகள் பேணிப் பாதுகாக்கப் படவில்லை. அவர்கள் வாழ்வு ஏற்றம் பெறவில்லை. மாருசு, அவர்கள் சுரண்டப்பட்டார்கள். சுயகெளரவும் இழந்தார்கள். சொல்லொண்ணாத துன்பம் அனுபவித்தார்கள். இதற்கிடையில் சிலர் ஆங்கில மோகம் கொண்டு பிரித்தானிய பிரபுக்களை தம் தலைமேல் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு, அவர்கள் ஆட்சி பீடங்களை அலங்கரிப்பதிலும், அவர்களுக்கு ஏவலர்களாய் இருப்பதிலும், ஆலாய்ப் பறந்து திரிந்தனர். ஆனால் தேசபக்தர்களும், தேசபிமானிகளும் வீணே கிடந்துவிடவில்லை. பாரதம் காக்க, பாரத மக்கள் பிணிபோக்க விழித் தெழுந்தனர். ஒன்று திரண்டனர். “வெள்ளையனே வெளியேறு”, என்று கூக்குாலிட்டனர். உரிமைக்காகப் போராட, சுதந்திரம் பெற்று சுபீட்ச வாழ்வுக்கு வழிகோல ஒடாய் உழைத்தனர். இந்திலையில் தான் பாரதி பாடினான்.

என்று தணியும் இந்தச்
சுதந்திர தாகம்?
என்று மடியும் எங்கள்
அடிமையின் மோகம்
என்றெம தன்னைகை
விலங்குகள் போகும்?
என்றெம தின்னவுகள்
தீர்ந்துபொய் யாகும்?

எங்கும் சுதந்திரம் என்பதே பேச்சு — நாம் எல்லோரும் சமமென்பது உறுதியாச்சு; சங்குகொண் டேவெற்றி ஊதுவோமே — இதைத் தரணிக்கெல் வாமெடுத்து ஒதுவோமே என்பதற்கொப்ப சமத்துவமான அரசை நிறுவி, சமதர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து, அனைத்து மக்கள் உரிமைகளைப் பேணிப்பாதுகாத்து, எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வாழ்வு சமைப்பதையே இன்னும் மேலானதாகக் கருதினர்.

இன்றும் போராட்டம் தொடர்கிறது. விடுதலை முழுக்கம் உலகின் பல பாகங்களிலும் ஒவிகிறது. புரட்சிக் கோஷம் பல நாடுகளிலும் கேட்கிறது. மனிதன் மனிதனுக வாழ, முழு மனிதனுக வரா, மனிதத்துவத்தின் முழு மையை எய்த முயன்றுகொண்டிருக்கிறான். மானுடன் எங்கிற பிறவியின், அதன் அடிப்படையான, ஆழமான, உள்ளார்ந்த நோக்கங்களைக் கண்டடைவதே மனிதனது மேலான வேட்கை, ஆனால் இந்தப் பாதையில் தான் எத்தனை தடைகள். முட்டுக் கட்டைகள். திசை திருப்பப் பார்க்கின்ற சக்திகள் எத்தனை!

இன்று முழு மனித சமுதாயமும் ஒரே திசையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. தேசிய, சமுதாய, உலக மட்டங்களிலான பல போராட்டங்கள் பாரெங்கும் பரந்திருக்கும் மக்களை ஒரே மனித இனமாக ஆக்கிக் கொண்டு செல்கின்றன. காரணம் மனிதன் மனிதனுகப் பிறந்ததன் நோக்கமும், பொருளும் ஒன்றாக இருப்பதனாலாகும். சுதந்திரமும், சுய உரிமையும். தனமானமும், மனிதனுக்கே உரித்தான தனிப்பட்ட மதிப்பும், மாண்பும், அவன் பிறவியிலேயே பெற்றவை. இவற்றின் அடிப்படையில்தால் அவன் வாழ்வு, சமூகம் என்கின்ற ஒன்றிப்பிள் பின்னணியில் கட்டி

யெழுப்பப்படவேண்டும். இதன் அர்த்தம், மனிதன் தான் விரும்பியிருப்பது நன்சொந்த இச்சைகளுக்கொப்ப வாழ்வு நடத்துவதும், தனது நட்டங்களுக்கொப்ப வளர்வதுமல்ல. இது தான்தான்றித்தனமாகிவிடும். அவன் வளர்க்கி, சமூகம் என்னும் கட்டுக்கோப்புக்கு உட்பட்டது. அதே நேரத்தில் சமூகம் அவனைக் கட்டுப்படுத்தவும் முடியாது: தனிமனிதனுக்கும், சமூகத்துக்குமிடையில் பரஸ்பரம் தேவை. சமூகம், அதன் அமைப்புகள், தனிமனிதனுக்குப் பாதுகாப்புத்தந்து அவனை வாழ்விக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் தனிமனிதன் தனது உள்ளார்ந்த நோக்குகளின், மதிப்பீடுகளின், வேட்கைகளின் பிரதிபலிப்பான சமூகத்தை, அதன் அமைப்புக்களை, அதன் வெளிப்படுத்துதல்களான கலை, கலாச்சாரம், அரசு - இவற்றை மதித்துப் பாராட்ட வேண்டும்.

இன்று போராட்டங்கள் பல மட்டங்களிலும் தொடரக் காரணம், ஒரு சில வகுப்பினரோ, இன்தவரோ ஜாதியினரோ, சில சமூக, பொருளாதார, அரசியல் அமைப்புக்களைத் தமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு தமது வாழ்வை மட்டும் மேம்படுத்த நினைப்பதும், அதேநேரம், அதே அமைப்புக்கள், சட்டங்கள், கட்டுக்கோப்புகள் ஒரு குறிப்பிட்ட சாரா ருக்கு மட்டும் பாதுகாப்புத்து மற்றும் பலர் வாழ்வை பாழ்படுத்தி விடுவதுமே. இங்கு சுதந்திரமும், சுய உரிமையும் ஒரு சிலர் சொத்தாகி விடுகிறது.

தென் அமெரிக்காவில் உள்ள பல நாடுகளில் பணம் படைத்த 20 சதவீதத்திற்கும் குறைந்த சிலர் கைகளில் நாட்டின் 80 சதவிகிதமான நிலங்களும், சொத்தும், சுகபோகமும், ஆட்சியும், அதிகாரமும், சிகிக் கிடப்பதனால் 80 சதவிகிதத்திற்கும் அதிகமான பாமர பாட்டாளி மக்களின் வாழ்வு பாதிக்கப்பட்டு விடுகிறது. இதனால் அம்மக்களது சுயகெளரவமும், மனிதமான்பும் மிதிக்கப்படுகின்ற நிலையில் போராட்டங்கள் தலைதூக்கி உள்ளன. மத்தியகிழக்கில், பலஸ்தீன் மக்கள் பலஸ்தீனராகவாழ, வளர, தம் உள்ளார்ந்த, நியாயமான மனித வேட்கைகளுக்கு உருவம் கொடுக்க முடியாமல், ஒரு இனமாக வாழ முடியாமல் பல ஆண்டுகளாகத் தடுக்கப்பட்டு வருகின்றனர். அவர்கள் உரிமைகள் கோரி போராடுகின்றனர். மூன்றாவது உலகநாடுகள் அதாவது அபிவிருத்தியடையாத பின்தங்கிய நாடுகள்

இன்று செல்வந்த நாடுகளின் பொருள் வகைகளில் சிக்கி, செல்வந்த நாடுகளின் இறக்குமதிகளை கூடியவிலை கொடுத்து வாங்கியும், தமது ஏற்றுமதிகளுக்கு அவைகளிடமிருந்து குறைந்த விலையைப் பெற்றும் முன்னேற முடியாமல் முடங்கிப்போய்க் கிடக்கின்றன. செல்வந்த நாடுகளை எதிர்க்கமுடியாமல் வலுவிழுந்து வீழ்ந்து கொண்டே போகின்றன.

எமது நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் நாம் 1948 மாசித்திங்கள் நாலாம் திகதி சுதந்திரம் பெற்றேரும் என்று சொல்லுகிறேரும். பாரத சுதந்திரப் போராட்டத்தின் விளைவாக ஆங்கிலேயர் எமது நாட்டின் மீது இருந்த ஆட்சிப் பிடியையும் தளர்த்திக்கொண்டனர் என்று சொல்வதே பொருத்தமானது. காரணம் எமது நாட்டில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை எதிர்த்து எந்தவொரு பரவலான மக்கள் போராட்டமும் நிகழ்ந்ததாக வரலாறு கூறவில்லை.

ஆங்கிலேயர் எமது நாட்டின் ஆட்சிப் பீடத்தினின்று விலகியதோடு, நாம் நம்மையே ஆளுகின்ற, நமது வாழ்க்கைக்கு நாமே பொறுப்பாளிகள் ஆகின்ற நிலமை உருவாகி விடவில்லை. எந்த அளவுக்கு நாம் சுதந்திரமனிதர்களாக, நமது சுயதேவைகளை நாமே பூர்த்தி செய்கிறவர்களாக ஆகி உள்ளோம் என்பது இன்னும் கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது.

என்று நாம் ஒவ்வொருவரும் நமது மானிடப் பிறப்பின் ஆழமான ஆர்த்தத்தினை உணர்ந்து, அதனுடனை இணைப்பியாத சக அம்சங்களான, இனம், மதம், மொழி, பண்பாடு இவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு, இந்த வரை

எழுத்தாள நண்பர்களே!

‘தொண்டன்’ ஏடு உருப்பெற உங்கள் ஒத்துழைப்புத் தேவை.

உங்கள் ஆக்கங்களால் இதழை அணி செய்யுங்கள்.

சிந்தனை சொந்தமாக இருக்கட்டும்.

எழுத்துக்கள் சுருக்கமாக இருக்கட்டும்.

பறைகளுக்குள் ஒருவரை ஒருவர் மதித்து, இவற்றுக்குப்பட்ட ஓவ்வொருவருடைய நியாயமான வளர்ச்சிக்கு ஈடுகொடுக்க முன்வருகின் ரேமோ அன்று தான் மனித சுதந்திரம் முழு உருப்பெற முடியும். என்று அனைவருக்கும் நன்மையானது விரும்பப்பட்டு தீது வருஷிப்பது விலக்கப்பட்டு நன்மையானதும், மனித வாழ்விற்கும் அனுகூலமானதும் உறுதிப்படுத் தப்படுகின்றதோ அன்று சுதந்திரம் சுடர்விட்டெரிய முடியும்.

ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் உள்ளுராக இருக்கிற சுதந்திரம், சமூகம் என்கிற வெளிப் பாட்டில் மலருகிறது. அதே நேரம் சமூக அமைப்புகள், இயல்பானவையாக, இசைவானவையாக இருந்தால்தான் இந்த உள்ளுரான சுதந்திரம் முழுமையாக மலர முடியும். சமூக, அரசியல், பொருளாதார அமைப்புகள் அநீதியானவையாக, அடக்கி ஒடுக்கும் நோக்குடன் இருந்தால் எந்தத் தனி மனிதனே, இனமோ மக்களோ சுதந்திரமாக வாழ்முடியாது. அதை அடையப் போராட்டத்தான் வேண்டும். போராட்டத்தின் வழிமுறைகளை வரலாறு நிர்ணயிக்கும்.

வேதம் சொல்லும் சுதந்திரம்

வேதாகமத்தில் யூதர்கள் அன்னியர் ஆட்சிக்கு பல தட்டவைகள் அடிமைகள் ஆகினர். அப்போது அவர்கள் யூதமக்களாக, யூத இனமாக மலர முடியவில்லை. அன்னியர் ஆட்சிதனை எதிர்த்துப் போராடினர். தமது சொந்த நாட்டில் சுதந்திரமாக வாழ்ந்த வேளை, தமது சொந்த தான்தோன்றித் தனங்களுக்கு ஆளாகி அடிமைப்பட்டனர். இவை இரண்டிற்கும் இடையிலான போராட்டமாக அவர்கள் வாழ்வு அமைய தேவன் தெரிந்தெடுத்த மக்களாக வளர்ச்சி பெற்றனர்.

புதிய ஏற்பாடு கூறும் சுதந்திரம் கிறிஸ்துவை மையமாகக் கொண்டது. “கிறிஸ்து அடிமை நிலையிலிருந்து நம்மை விடுவித்து உரிமை வாழ்வு நமக்கு அளித்தார்” (கலாத்தியர் 5:1) என்பதினின்று இது புவனுகிறது. உண்மையான விடுதலை, அல்லது சுதந்திரம், அவரிடமிருந்துதான் வருகிறது என்பதும் வேதம் சொல்லும் கருத்து. “மகன் உங்களுக்கு விடுதலையளித்தால்தான் உங்களுக்கு உண்மையான விடுதலை கிடைக்கும்” (அருள்பார் 8:36) கிறிஸ்துவினால் பாவத்தின் பிடியில்

நின்றும், சாவின் பிடியில் நின்றும் விடுதலை மனிதனுக்குக் கிடைக்கிறது. பாவமும், சாவமும் மனிதன் மனிதனுக்க வாழ்விடாமல் தடுத்து நிற்பவை. பாவத்திற்கும், சட்டத்திற்கும் அடிமையான மனிதன் அவற்றிற்குப் பயந்து வாழ கிருன். பயம் உள்ள இடத்தில் சுதந்திரம் கிடையாது. கிறிஸ்துவுக்குள் விடுதலை பெறு கிறவன் அவர் அன்பினாலே ஆட்கொள்ளப்பட்டு அவர் வாழ்வுக்கும், போதனைக்கும் தன்னை உட்படுத்தி அவர் ஆலியினால் ஏவப்பட்டு வாழ்கிறுன். இதனையே வேதம் விடுதலை வாழ்வாகக் கருதுகிறது. ஆனால் இந்த விடுதலை வாழ்வில் ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கோ, பாகுபாடுகள் பிரிவினைகளுக்கோ இடமில்லை. “இப்புது வாழ்வில் கிரேக்கனென்றும் யூதனென்றும் இல்லை; விருத்தசேதனம் பெற்றவென்றும், பெருதவென்றும் இல்லை; மிலேச்சன் என்றும் சித்தியன் என்றும் இல்லை; அடிமையென்றும், உரிமைக் குடிமகனென்றும் இல்லை.” (கோலோசேயர் 3:11) வேதம் உள்மனிதனின் சுத்திகரிப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது. அதாவது எந்தவாரு மனிதனும் கிறிஸ்துவுக்குள் விடுதலையானால் அவன் புதிய சபாவத்தை அணிந்துகொண்டு மற்றவர்களை மதித்து வாழ முடியுமென்பது இந்த நம்பிக்கை.

இன்றைய போராட்டங்கள் மனிதனுக்குப் புறம்பான அநீதியான அமைப்புகள், கட்டுக்கோப்புகள் சம்பிரதாயங்கள், பாரம்பரியங்கள், மாற்றம் கண்டு புதிய மனிதனைப் படைக்கும் முயற்சிகளாக அமைந்துள்ளன. உள்மனிதன் சுத்திகரிப்பும், மனிதனுக்குப் புறம்பான அமைப்புகளின் சுத்திகரிப்பும் ஒன்றேடொன்று சுந்திக்க வேண்டும். இவை இரண்டும் முறண்ட பட்டவையல்ல. ஒன்றையொன்று நிறைவு செய்து நிற்கக்கூடியன. வெளி அமைப்புகள் மாறி மனிதன் மாறவில்லையெனில் பலனேது மில்லை. மனிதன் மாறி வெளி அமைப்புகள் மாறவில்லையெனில் அதனாலும் மனிதன் மகிழ்ச்சி துவங்காது. இவையிரண்டும் கைகோர்த்துச் செல்லவேண்டும். மனிதனும் மாறி, அமைப்புகளும் மாறுமாயின் மனிதமாண்பும் மகிழ்ச்சியும் வெளிவர இடமுண்டு. இங்கு மனிதன் உண்மை மனிதனுக்க சுதந்திரத்துடன் வாழ்முடியும். இதற்கு அவன் கொடுக்கும் விலை என்ன? ‘The Price of Freedom is Eternal Vigilance’ மனிதன் தொடர்ந்து விழிப்புணர்வுடைய செயல்படவேண்டும். *

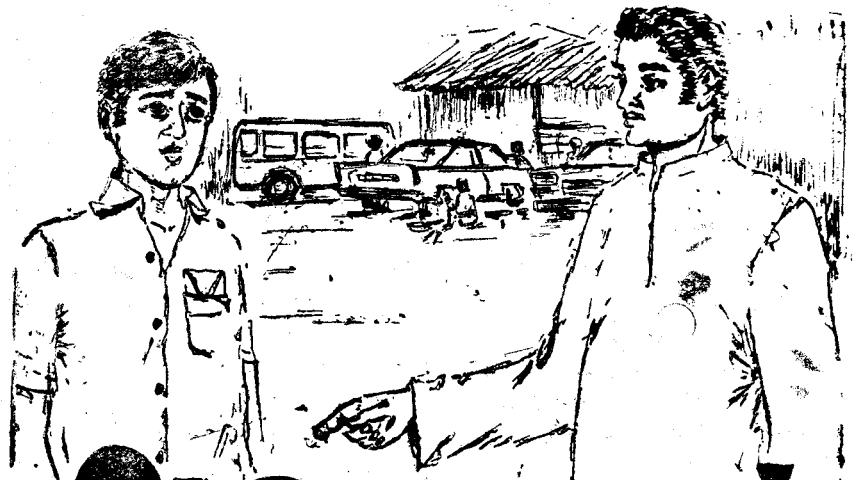
"நோபாலு
செய்வினை செய்
யிறதில் ஒங்கட
ஊர் ஆக்கள்
ரொம்ப கெட்
ஷ்க்காரங்க
ளமே நெசமா
டாப்பா?"

"சும்மா சத்
தம் போட்டுப்
பேசா தெட்
யப்பா யார் காதி
வழும் கேட்டுத்து
இரிந்தா வில்லங்
கமாப்போகும்"

"எட உந்த
வி சர்க்கடை
களில் எனக்கு
நம்பிக்கையில்ல.
என்னைப் பொ
றுத்த மட்டில
அவனவன் செய்
யிற வினைதான்

செய்வினை. இப்ப எங்களின்ற
'பொஸ்' வந்தாரென்றால் எங்
கட சம்பளத்திற்கு செய்வினை
சென்று போடுவர் வாங்கோ
சாட்டுக்கெண்டாலும் 'கராச்
சுக்குப் போய் நிற் ப.ம்'
கதைக்கு ஓர் முற்றுப்புள்ளி
வைத்தான் சேவியர்.

ஆம் இவர்கள் மூவரும்
வெவ்வேறு இடத்தைச் சார்ந்த
வர்கள் வெள் ணைக்காரன்
செய்த வினையால் ஓரளவு
பயத்தும் வேலைதேடி பதுளை
யினின்று இந்தக் 'கராச்சுக்கு'
வந்தவன் ராமு. மட்டுநகர்ப்
பகுதி கிராமத்தைச் சேர்ந்த
வன் கோபாலப்பிள்ளை. தன்
தந்தை முழுக்காணியையும்
'கராஜ்' காரரின் மைத்துன

அவனவன் செய்வினை

ருக்குக் குத்தகைக்கு விட்டு
விட்டதால் விவசாய வாய்ப்
பின்றி 'கராஜ்'க்கு வந்தவன்.
சேவியர், யாழ்நகர்ப்பகுதிக்
கிராமத்தைச் சேர்ந்தவன்.
படித்தவன், பட்டம் பெருத
வன் சாதி யின் பெயரால்
தாழ்த்தப்பட்ட சாதியெனப்
பட்டம் வாங்கியவன், அந்தப்
பட்டங்களோடு பனை சார்ந்த
தொழிலைப் பார்ப்பதைவிட
இங்கு வந்து தொழில் செய்வ
தென் வந்தவன். ஆனால்
'கராஜ்' சொந்தக்காரர் அவர்
குடாநாட்டுப் பிரமுகர் வம்சம்.
சேவியரின் ஊரை அறிந்தே
அவன் பட்டங்களை அறிந்து
கொண்டார். எனினும், அவ
னது தொழில் திறமை அவருக்
குத் தேவைப் பட்டதால்

வெளிக்காட்டாமல் இருந்து
வந்தார். ராமுவோ புனர்வாழ்
வுப் போர்வையில் நாடுகடத்
தப்படவேண்டிய ஒப்பந்தத்
தில் ஒருவனுகியிருந்தான்.

வாகனங்கள் பழுதுபார்க்க
காத நேரத்தில் ஓரிடத்தில்
கூடி கடைப்பது வழக்கம். உரி
மையாளர் வரும் பொழுது
ஏதாவது செய்துகொண்டிருக்க
வேண்டும். ஏனெனில் எவ்ரா
வது சும்மா நிற்பதைக் கண்டால்
கிழமைச் சம்பளத்தில்
வெட்டிலிடுவார். மாதச் சம்ப
ளமென்றால் பல சேமலாபங்
களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்
பதால் 'தற்காலிகம்' என்ற
பதத்தோடு பல மாதங்களாக
வேலைக்கு ஆட்களை வைத்திருப்

பவர் அவர் அரசு ஊழியர் எனினும் இது இவரின் பக்க உழைப்பு. பக்கபலமாக நண் பர் ஒருவரை பொறுப்பாக விட்டு அவரே உரிமையாள்

வதற்காய் சில படிவங்களையும் தாய், தந்தை மாடாக உழைத் ததை நிருபிக்கவும், எத்தனை தோட்டத் துரைகளுக்கு உழைத்ததென்பதையும். அது

தான்'... என்றஞ். முடிவாகக் கோபாலுவும், சேவியரும், ராமுவும் அன்று மாலை அவர் வீட்டுக்குச் சென்றனர். சேவி யரே கதையை ஆரம்பித்தான். காருண்யர் கட்டுர மானுர். ‘‘எடேய்! வடக்கத்தி முதேசி புனருதென்டு இஞ்ச வாறியளே... அவன் வீட்டைப் போகைக்கே... அஞ்சும் பத்துமா கொடுத்ததென்ன அப்பன் வீட்டுக்காசோ?’’...

‘‘முதலாளி... உங்க வீட்டு வேலை செய்யிற நேரத்தில தந்தகாச தானுங்களே அது’’...

‘‘ஓம் ராசா இஞ்ச திண்டது குடிச்சது கணச்சில வியே?’’ எகத் தாளமாக மனைவி மங்களாநாயகி யும் குறுக்கிட்டாள். வாதம் முற்றியது. கோபாலு ஆவேசமாத்திட்டினான்.

‘‘டேய் கோபாலு நீயும் வேலைக்குத் தேவையில்லை. உங்ர பரம்பரைச் செய்வினை ஒன்றும் செய்யாதுபோ நாளைக்குக் கணக்கை முடி’’.. சேவியர் ஆத்திரத்தால் பலவாறுகப் பேசிவிட்டான்.

‘‘டேய் சேவியர் உங்ர சாதிப்புத்தியைக் காட்டிப் போட்டாயெல்லே பணியில் ஏர்றதுகள் பென்சு காரில் ஏறினு இப்படித்தான். நீயும் போ’’.. நீதி மன்றங்கள் ஏறவில்லை, நீதிக்கு சாதிச்சிகளுக்காய் இவர்கள் போனால் நேரமையை விலைபேசி வலைவீசும் அவர்களிடம் பிழுவதொன்று

ராக நடிக்கவைத்தார். சட்டக்காரர்களும்; சட்டடைக்காரர் களும் இவர் வீட்டில் விருந்துண்ணுவதால் இவருடைய தொழிலுக்கெதிராய் வேண்டாதவர்களிருக்கவில்லை.

ராமு, கோபால், சேவியர் மூவரும் ‘கராஜில்’ தங்கியிருந்தது சமைத்து சாப்பிட்டனர். சில சிற்றேவல் வேலைக்கட்கு ராமு பயண்படுத்தப்பட்டான். உரிமையாளர் இதற்கு இனம் கொடுக்கத்தவறவில்லை. ராமுவும் தேயிலை இனுமாகக் கொண்டு வருவது வழக்கம்.

அன்று திடீரென கடிதம் வந்திருந்தது. ராமு, உரிமையாளர் வர “ஐயா நாங்க கண்டி வை கமிசன் ஆயிலாக்குப் போகனுங்களாம் அப்பா வரச் சொல்லி கடுதாசி போட்டிருக்காரு காசு நூத்தி அம்பது ரூபா வேணுங்க’’...

“நீ... எனக்கு ஒரு நூத்தி ஜம்பது ரூபா தந்தியெண்டால் பெரிய உதவியாய்ப்போகும்... போன கிழமைதான் நூறு அதிகமாக எடுத்த நீ... என்னட்டை காசு காய்க்குதே... பதுளைக்குப்போய்வாற காசு தாறன் வேற காசில்லை’’... உரிமையாளர் காருண்யம் தீர்ப்பாகக் கூறிவிட்டார், ராமு போய் தாயகம் செல்

தாட்சிப்படுத்தப்போக வேண்டியிருந்தது. அதைச் செய்வதற்கும் அங்கு சிலருக்கு அபராத காணிக்கை செலுத்த வேண்டியிருந்தது. அதற்காகவே மேலதிகப்பணம் கேட்டான். இல்லையெனில் இவகுவில் முடிவதை பெரிதுபடுத்தி வீட்டுத் தொழிலாளி இழபற்றியில் தொழிற்சங்கங்களுக்கும் தீவிபோட்டு விடுவார்கள். ராமுவுக்கு பணம் கிட்டவில்லை. இந்நிலையில் நண்பர்களை அனுகினான். சேவியர் தன்னிடமுள்ள சேமிப்பை நூற்றிப்பத்து ரூபாவைக் கொடுக்கக் கோபாலு வுவும் மிகுதியைக் கொடுத்துதுவினான்.

மூன்று தினங்களின் பின்ராமு வந்து சேர்ந்தான். “சேவியர், கோபாலு... எல்லா அலுவலும் முடிஞ்சிசிக்கி ஒருமாசத்தில் போயிருவது... உங்களையெல்லால் உட்டிட்டுபோறது மனக்கு ரொம்பசங்கடமா இருக்கு முதலாளிக்கிட்ட வந்த புதுசில கொஞ்சம்... கொஞ்சமாக காசு குடுத்தன் அதையும் கேட்டு வாங்கிறனும் இல்லாட்டி அபேஸ்.

★ கண் ஞட்டியூர் ப. ஏ. அன்றன் ★

மில்லை, சுற்றில் நன்பார்கள் மூவரும் தமது திறமையால் சிறு இடத்தில் தமது தொழிலை ஆரம்பித்தனர். மாதங்கள் உருண்டன, ராமு தாயகம் போய் விட்டான். தனது வாடிக்கையாளர்கள் சேவியரிடம் போவதைப் பொறுக்காத காருண்யர், யாரையோ ஏவி விட்டு தனது கராஜ் ஆயுதங்களை சேவியர், கோபாலு ‘கராஜ்’ல் வைப்பித்து கோபாலுவை முன்று மாதங்கள் சிறைச்சு அனுப்பிவிட்டார். சேவியர் நம்பிக்கைத் தளராமல் நின்றுபிடித்தான்.

ஆம்! அந்த வருடம் எவ்வரும் எதிர்கொண்டழைக்காமல் மட்டுநகரை குருவளி ஆக்கிரமித்தது. காருண்யரின் ‘கராஜ்’ காற்றில் பறந்தது. பலத்த சேதமுண்டாகியது. குருவளி ஒய்ந்தது. காருண்யரின் ‘கராஜ்’ இருந்த இடத்தில் ஏதோ அரசு தேவைக்கு கட்டிடம் எழுப்பப்பட்டுள்ளிட்டது. அன்று சேவியர், கோபாலு ‘கராஜ்’ அருகே காருண்யரின் ‘கார்’ பழுதாகிவிட்டது. கோபால் விரைந்துசென்று காரைப் பழுதுபார்க்க ஆவலானேன். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்தேயிருந்தான். பழி வாங்க அல்ல படிப்பினையுட்ட ஆனால் காருண்யரின் மனமோதான் செய்த விண்யால் நிலைதடுமாறியது. “வேண்டாம் தன்னிக்கொண்டு போறன் பெற்றேல் இல்லை”... என்று சமாளித்துவிட்டார். சேவியர் சொன்னான் கோபாலி டம் “கோபாலு ஆண்டவரின் நீதியை மறைக்கலாம் அழிக்க ஏலாது அவனவன் செய்வினை அவனுக்கு”... என்று தன் தொழிலில் ஆழ்ந்து விட்டான்.

வழிபாட்டுக்குரிய தாமரைப் பூச்சள் சேற்றில் தான் பூக்கின்றன. வாசனைமிக்க சந்தனை மலரும் மண்ணில்தான் முனைக்கிறது. பிறப்பு எல்லா உயிர்க்கும் ஒன்று. இறப்புத்தான் வேறு வேறுக வந்து வாய்க்கழுதியும்.

நம்முடைய ஒவ்வொரு விருப்பமும் அப்படி விருப்பமாகப் பிறக்கும்போதே கவலையோடும், ஏமாற்றத்தோடும் சேர்ந்துதான் பிறக்கிறது.

காற்றில் கலந்துவரும்.....

நாள் : 12-02-84 நேரம் : மாலை 7-00 மணி
நிகழ்ச்சி : புதிய உலகம்.

நாள் : 18, 19, 20-02-84 நேரம் : காலை 6-05 மணி
கத்தோலிக்க நற்சிந்தனை.

நாள் : 21-02-84 நேரம் : மாலை 7-45 மணி
நிகழ்ச்சி : சிறுவர் உலகம்.

நாள் : 26-02-84 நேரம் : மாலை 7-00 மணி
நிகழ்ச்சி : புதிய உலகம்.

நாள் : 3, 4, 5-03-84 நேரம் : காலை 6-05 மணி
கத்தோலிக்க நற்சிந்தனை.

நாள் : 06-03-84 நேரம் : மாலை 7-45 மணி
நிகழ்ச்சி : சிறுவர் உலகம்.

நாள் : 11-03-84 நேரம் : மாலை 7-00 மணி
நிகழ்ச்சி : புதிய உலகம்.

— நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு : மலர்வேந்நன்.

ஒரு பனைமரம் கேட்கிறேன்

காக்கையிட்ட எச்சத்தில்
கருவாயிருந்த –
கடுகளை விதைக்கு –
பாவமென்று நினைத்து
பசிக்கு உணவுட்டி
கண்ணே இமைகாப்பதுபோல்
கண்ணிழித்துக் காத்து –
மண்ணேக்கி காலுங்றி
விண்ணேக்கி தலைவரை
விருட்சமென –
மக்கள் பெயர் சூட்ட
வளர்ந்து விட்டேன்.

ஆனந்தப் பூக்கள்

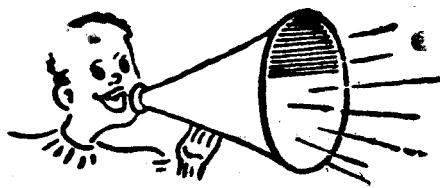
உங்கள் –
மனங்கள் வனங்களாய்
உள்ளவரைக்கும் – நல்ல
குணங்கள் அங்கே
உலவாது – அது
பினங்களைச் சுமக்கும்
கடுகாடு !
இதயங்களெல்லாமே
பொறுமைத்தீ ஏரியும்
அடுப்புக்கள்தானு ?
இல்லை, இல்லை...
அது –
நீ நினைத்தால் –
ஆனந்த உற்றின்
அதிசய தேசம் !
பொதுமைத் தென்றலை
இதயச் சோலைக்குள்
தவழவிடுங்கள்
அங்கே –
ஆனந்தப் பூக்கள்
அழகமுகாய் விளையும் !

— வாக்தேவன்.

தமிழன் !

வளர்த்த கடா
மார்பிலே –
பாய்ந்த கதையாய்
என் –
கழுத்தை நெரித்து
காய்ந்த விறகாக்கி
என்னைப் பார்த்து
ஏனம் செய்கின்றதே !
வேல்வடித்த கொல்லனின்
விலாவில் குத்தி
வேல் வலிமை பார்க்கிறதே !
கேவலம் –
இதனால் யாருக்கு ?

— பி. வி. இ. நேரு.

உண்மை ஒன்று வெளிவருகிறது!

புனித தோமையாரின் இருபதர்ம் நூற்றுண்டு விழா வைக் கொண்டாடி பத்து ஆண்டுகள் நிறைவெறுகின்றன. புனித தோமையார் தமிழகத் தில் சிந்திய இரத்தம் வீண போகவில்லை.

கிறீஸ்துவ திருமறையின் புதிய ஏற்பாடு எழுதப்படுவ தற்கு முன்னரே, யேசுவுக்கு கிரேக்க மொழியில் ‘கிறீஸ்து’ என்ற பெயர் உருவாகிப் பரவு வதற்கு முன்னரே, கிறீஸ்த வர்களுக்குக் கிறீஸ்தவர்கள் என்ற கிரேக்கப் பெயர் ஏற்பட்டுப் பரவுவதற்கு முன்னரே புனித தோமையார் தென் இந்தியாவுக்கு (திராவிட நாடு) வந்து, யேசுபெருமானின் நற் செய்தி யாகையில் விதையை விதைத்து, மயிலையில் உயிர் துறந்தார். தோமையாரால் விதைக்கப்பட்ட விதை மங்கி, மடிந்து மறைந்து போகவில்லை. மயிலையில் மறைந்த தோமையாரின் இரத்தத் திவிருந்து தோன்றிய செம்மலரே தமிழ்

மறை (திராவிட மறை) எனப் படும் திருக்குறள்.

திராவிடத் திருமறையா சிய திருக்குறளின் வழியில், சைவம், வைணவம், முதலியன் திருக்குறளை உரிமை பாராட்டு வதில் தவறில்லை.

திராவிட சமயங்கள் பிற்காலத் தில் பக்தி இயக்கமாக எழுந்தன.

‘திராவிட வேதம்’ எனப் பட்ட நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம், திராவிட சிசு எனப் பட்ட ஆதிசங்கரரின் ‘அத்வைதம்’, ‘திராவிட மாபாடியம்’ எனப்பட்ட சித்தாந்த சாஸ்திர விளக்கம் முதலிய திராவிட நூல்கள் பிற்காலத்தில் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக விருந்தது. ஆதியில், திராவிட நாட்டில் புனித தோமையாரால் விதைக்கப்பட்ட நற் செய்தியாகிய விதையாகும்.

இந்தியத் தத்துவங்களை ஆராய்ந்த டாக்டர் இராதா கிருஷ்ணன் போன்றேர், திராவிட மூலக்கூறுகளைத் தெளி வாகப் பிரித்து இனங்கண்டு கூறியுள்ளனர்.

“இது இப்படித்தான் நடக்கும் – இப்படித்தான் நடக்கமுடியும் என்று எந்த முயற்சியும் நீ ஆசைப்படு கிறபடியே முடியவேண்டும் என்பதாகச் செயலை மறந்து விளைவை மட்டும் எண்ணி கற்பணைகளை வளர்க்காதே. அது வேறு விதமாக நடந்தாலும் தாங்கிக்கொள்ளத் தயாராக இரு. கீழே வீழுவது மீண்டும் எழுவதற்காகவே!”

— சுவாமி விவோகானந்தர்.

திராவிடத் திருமறையா சிய திருக்குறளிலிருந்து தோன்றிய திராவிட சமயங்களாகிய சைவம், வைணவம் முதலியன் திருக்குறளை உரிமை பாராட்டு வதில் தவறில்லை.

ஆயினும், புனித தோமையாரால் விதைக்கப்பட்ட கிறீஸ்தவத்தின் வழி திருக்குறள் - திருக்குறளின் வழி சைவ - வைணவம் என்று சங்கிலிக்கோவை தொடர்களிற்காரணத்தால், வள்ளுவன் தன்னை உலகினில் பரப்பியவர்களும், வள்ளுவனை முழுமையாக உரிமையாக்கிக்கொள்ளும் வாய்ப்பினை பெற்றவர்களும் கிறீஸ்தவர்களே என்ற நிலை இயல்பான ஒன்றுகிறது. பிற்கால உரையாசிரியர் பிடியிலிருந்து விடுதலை பெற்று, திருக்குறளையும், திருக்குறள் ஆய்வு நூல்களையும் ஊன்றிக்கற்கும் வாய்ப்பில்லாத அல்லது முயலாதவர்கள் இதை உணரமுயலாவிட்டனும், திருக்குறள் ஆய்வில் தோன்றிய 300க்கு மேற்பட்ட நூல்களை ஊன்றிக்கற்று “இந்தாம் நூற்றுண்டில் திருக்குறள் ஆராய்ச்சியின் வளர்க்கி” என்ற தலைப்பில் டாக்டர் (PHD) பட்டத்திற்காக ஆராய்ந்து, வெற்றிபெற்ற சென்னைப் பல்கலைக்கழக திருக்குறள் ஆராய்ச்சித்துறையைச் சார்ந்த டாக்டர் தி. சு. சத்தியம் அவர்கள் தமது ஆய்வேட்டில் கீழ்க்காணுமாறு கூறுகிறார்.

“கிறீத் துவப் பார்வை ஆய்வில், அருளப்பாவின் திருக்குறள் ஆய்வு, திருக்குறளின் மூன்றாம் பாலைச் சமயச் சார்புடையதாகக் காட்டுகிறது. மூன்றாம் பாலின் இன்பம் சிற்றின்பமன்று பேரின்பமே என்ற புதிய மாறுபட்ட கருத்தை விளக்குகின்றது.” (பக். 30)

“திருக்குறலை அணுகிய அனைத்து சமயங்களும் அறத்துப்பாலாலேயே தங்கள் கருத்துக்களை ஆழமாக விதைத்து, பல போழ்து பொருட்பாலும் துணைக்குக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால், சைவமோ, சித்தர் நெறி யோ, வை தி க மோ, பெளத் த மோ கா ம் த் து ப் பாலைக் கணக்கிலும் எடுத்துக் கொள்ளாத நிலையில் கிறீத்துவம், கிறீஸ்தவத்தின் பேரின்பவிளக்கமாகக் காமத்துப்பாலை விளக்கிக் காட்டியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பாகும்.” (பக் 194)

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் இறுதிக் கட்டத்தில் திருக்குறள் ஆராய்ச்சியில் இடம்பெறுத கிறீத் துவப் பார்வை இந்நூற்றுண்டின் எழுபதுகளில் புதிதாகத்தளிர்க்கின்றது. எழுபதுகளில் இப்பார்வையின் செழுமையில், பல திருக்குறள் ஆய்வுகள் தோன்றுகின்றன.

‘திருவள்ளுவர் கிறீத்தவரா?’ என ஆய்வைத் தொடங்கும் மு. தெய்வநாயகம், திருவள்ளுவருக்கும் கிறீஸ்துவின் சீடராய்த் தமிழகத்துக்கு வந்த தோமையாருக்கும் நேரடித் தொடர்பிருக்கவேண்டும் என்றும், தோமையாரின் சொற்பொழிவுச் செய்திகள் திருக்குறள் அறத்திற்கு மூலங்களாயிருக்க்கூடும் என்றும் கருதி திருக்குறளின் ‘ஜிந்தவித்தான்’ ‘நீத்தார்’ ‘வான்’

‘எழுபிறப்பு’ ‘சா ன் ரே ஸ்’ ‘அருட் செல்வர்’ ‘இயல்புடைய மூவர்’ ஆகிய கோட்பாடுகளைத் தனித் தனியே ஆராய்கின்றார். விவிலிய நெறியின் விளக்கமாகவே திருக்குறள் இயலுமாற்றை இவர் ஆய்வுகள் புலப்படுத்துகின்றன

சிக்கல் களை முதலில் தொகுத்துச் சொல்லி, ஒவ்வொன்றுக் அணுகி ஆராய்ந்து விளக்கம் கண்ட முடிவுகளை மறு ஆய்விற்கு யனவாத விடுத்தலும், இவர் ஆய்வின் தனிப்பாங்காகக் காட்சியளிக்கின்றது.” (பக். 30)

“துவைத் துவைத் வாதி களால் தொடங்கி வைக்கப்பட்ட திருக்குறள் ஆய்வு அத்சமயங்களுள் சைவ சமயத்திலும், புறச் சமயங்களுள் கிறீஸ்தவ சமயத்தாலும் பெரிதும் ஆராயப்பட்டுள்ளது. கிறீஸ்தவ நூல் ஆய்வில் மு. தெய்வநாயகம் மிகு தியான் ஆய்வு நூல்களைப் படைத்த வராகக் காணப்படுகின்றார். இவர், தம் சமயமான கிறீஸ்தவ சமயத்தின் விவிலியக் கோட்பாடுகளே திருக்குறஞர்க்கு உட்கிடக்கை என்னும் கருத்தை நிலைநிறுத்தவார் போன்ற தம் ஆய்வை அமைத்துக்கொள்ளுள்ளார். இந்நூற்றுண்டின் தொடக்கத்தில் திருக்குறளின் உட்கிடக்கை சைவத்தை தொந்தரிய இவையினர் வடநாட்டில் இவைகளைத் தோற்றுவித்த பெருமை தோமையாரால் விதைக்கப்பட்ட ஆதிக்கிறீஸ்துவத்தையே சாரும்.

சைவம், எவணவம், சாக்தம், கௌணபத்தியம், சௌரம் ஆகிய அறுவகை ஆக்தீக சமயங்களுக்கும், அத்வைதம், விசிஷ்டாத்வைதம், துவைதம், சைவகித்தாந்தம் ஆகிய பிற்காலக் கொள்கைகளுக்கும் பிறப்பிடம் திராவிட நட்டில் தோன்றிய இவையினர் வடநாட்டில் இவைகளைத் தோற்றுவித்த பெருமை தோமையாரால் விதைக்கப்பட்ட ஆதிக்கிறீஸ்துவத்தையே சாரும்.

— திராவிட சாய ஆய்வு இயக்கா. நன்றி: ‘நம்வாழ்வு’

ஆதரவற்றதெல்லாம் ஏழைதான். அந்தவகையில் உண்மையும் ஏழையாயிருப்பதில் தவறில்லை

“மித்ராஷ்” (MIDRASH)

(முறையான மறைநூலாய்வு)

நெக்ஸ் போசப் —

பழைய ஏற்பாட்டு ஆகமங்களின் மொழியான எபிரேயத் தில் உள்ள “மித்ராஷ்” என்னும் சொல் வேதாகம ஆய்வை அல்லது மறைநூல் விளக்கத் தைக் குறிக்கும். முற்காலத் தில் யூதர்களிடையே வேதாகமத்தை முறையாகப் பயில் வதற்கும் அதற்கு விளக்கம் அளிக்கவும், பல ஆகம ஆய்வுக் கழகங்களும், ராபிகினின் குருகுலங்களும், மறைநூல் அறீஞர்களின் மறையறிவு மன்றங்களும் இருந்தன. அவை எபிரேய மொழியில் ‘பேதமித் ராஷ்’ (Beth Midrash) அதாவது வேதாகம அறிவுகம் என அழைக்கப்பட்டன. மித்ராஷ் என்னும் சொல் எபிரேயத்தில் “டாராஷ்” என்னும் விணை அடியிலிருந்து பிறக்கின்றது. அது மிரர்சித்தல், துருவி ஆராய்தல் அல்லது ஆழ்ந்து கற்றல் எனப் பொருள்படும். மித்ராஷின் இயல்பு வேதாகமத்தின் ஆழ்ந்த அர்த்தங்களையும், கருத்துக்களையும் பயன்தரும் வகையில் புரிந்துகொள்தல் அல்லது விளக்குதலாகும். இறைமகன் கிறிஸ்து தனது பன்னிரெண்டாவது வயதில் யெருசலேம் தேவாலயத்தில் மறைநூல் விற்பனர்களுடன் மறையுரையாடிய அந்திகழ்ச்சி மித்ராஷ்கு சிறந்த உதாரணமாகும்.

வேதாகமம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில்

பிறந்து, அதன் குழல்களைப் பிரதிபலித்தாலும்; அதன் சக்தி, படிப்பினை, உபயோகம், அறிவுறுத்தல்கள் முதலியன அக்காலகட்டங்களைக் கடந்து இக்காலத்துக்குமட்டுமல்ல எக்காலத்துக்கும் பொருந்துவன வாயுள்ளன. அது பண்பட்ட மனதில் முப்பதும், அறுபதும், நூறு மாக பலன் தரவல்ல மணி மொழிகளையும், அறி வரைகளையும் கொண்ட நல் விதைக் களஞ்சியம் போன்றது. அவரவர் மன நிலை, அறிவுநிலை, விசுவாசம் என்ப வற்றிற்கேற்ப வேதாகமம் ஒவ்வொருவருடனும் பேசுகிறது. ஆய்வினால் மட்டும் வேதாகமத்தின் மாண்பை புரிந்து கொள்ளுமிடியாது என்பது உண்மையே, அதில் ஆழ்ந்த தியானமும் அதற்கமைந்த வாழ்வும் அவசியம் தேவை என்பது நம் மனதின் பின்னணியில் நிரந்தரமாகப் பதிதல் வேண்டும். அந்த அத்திவாரத்திலேயே மறைநூலாய்வு கட்டியெழுப்பப்படவேண்டும்.

இக்கட்டுரையின் நோக்கம் இறைவன் / மனிதனுக்கருளிய அரும்பொக்கிஷமான திருமறை நூலை, ஆழ்ந்து படிக்க விரும்புவோருக்கு சில முக்கிய மான அனுங்கு முறைகளை அறிமுகப்படுத்துவதேயாகும். முறையாக அனுகினால் வேதாகமம் வாழ்விற்கு வழியாகவும், ஊன்றுகோலாக

வும், ஆலோசகஞ்சகவும், அர்த்தங்களை விளக்கும் ஆசாஞ்சகவும் அமையும். வேதாகம ஆய்வு கரைகாணமுடியாதது. எனவே இச்சிறு முயற்சி, ஒடுங்கிய நாற்சவர்களை விலக்கி கணக்குக்கு முன்னே விரிந்து பரந்து வியாபி தது நிறைந்திருக்கும் அப்புதுமை மிகு ஆய்வுப்பயணத்தைத் தொடக்கி வைத்தல் மட்டுமேயாகும். அப்பயணத்தில் ஏற்படும் ஆண்மீக அனுபவங்களும், நிறைவும் இறைவன் தருவதே. பின்வரும் பத்து அம்சங்களும் மறைநூல் ஆய்வாளனின் மனதின் முன்னிலையிலுள்ள அளவுகோல்கள் அல்லது எடைக்கருவிகள் போன்றவை. அவற்றைக் கொண்டு திருமறைநூலைப் புரிந்து கொள்ள விழைந்தால், வேதாகமத்தின் மாண்பையும், எழிலையும், வரையறைகளையும், ஆழத்தையும் அளவிச் சுவைக்கலாம்.

(1) மூலமொழியில் வேதாகமத்தை வாசிப்பதே சாலச்சிறந்தது. அல்லது அதற்கு ஆடுத்தபடியாக மூலமொழிகளிலிருந்து நேரடியாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுத் திருச்சபையால் அங்கீகாரம் பெற்ற மொழிபெயர்ப்புகளையே வாசிக்க. சாதாரணநவீன மொழிபெயர்ப்புகள் வாசிக்க இலகுவானதாயினும், கவர்ச்சியானதாயினும் அவற்றைக்கொண்டு ஆய்வு நடத்து

தல், பிழையான விளக்கங்களுக்கு ஏதுவாகலாம். ஏனெனில் அவற்றில் பொருத்தமற்ற பதங்கள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கூடிய வரை வேதாகம விளக்கவரை களையும் விவிலிய அறிஞர்களின் ஆய்வுகளையும், கருத்துகளையும் வாசித்தல் நன்று. வேதாகமத்தின் புரியாத தரவுகளையும், கருத்துக்களையும் பதங்களையும் நாம் அறிய அவை உதவும்.

(2) வாசிக்கப்படும் பகுதி எந்த நூலின், எந்த அதிகாரத்தைச் சேர்ந்தது என்பதையும் அதை ஒத்த பகுதிகள் வேதாகமத்தின் ஏணைய பகுதிகளில் உள்ளனவா என்பதையும் தெரிந்து கொள்வதோடு அப்பகுதிகள் எக்கால கட்டடத்தில் எப்பேர்ப்பட்ட குழ்நிலையில் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதையும் தெரிந்துகொண்டு, அவற்றின் உதவியுடனேயே அப்பகுதியைப் புரிந்துகொள்ள விழையவேண்டும். இத்தகைய ஒப்புதோக்கு அக்குறிப்பிட்ட பகுதியை அதன் வேறுபட்ட கோணங்களிலும், சிறப்பம்சங்களிலும் ஆழமாகவும், முழுமையாகவும் புரிந்துகொள்ள உதவும்.

(3) வாசிக்கப்படும் பகுதி எந்தக் காலகட்டத்திற்கும், குழலுக்கும் உரியதோ, அதன்முதன்மையானதும் முழுமையானதுமான கருத்து அந்தக் காலகட்டத்துக்கும் குழ்நிலைக்குமேயுரியது. பின்வரும் காலங்களுக்கும் குழ்நிலைகளுக்கும் அது எவ்வளவு பொருந்துமோ, அந்விதமாக அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். கருத்துக்களைப் பொருத்துவதற்காக குழ்நிலைகளை மாற்றுவதோ, அவ்வது

குழ்நிலைகளைப் பொருந்தசெய்வதற்காக அவற்றைக்கருத்துக்களுள் வலோற்காரமாகத் தினிப்பதோ, வேத வசனங்களை விளக்கும் அல்லது விளங்கும் முறை அல்ல. அது வேதாகமத்தின் மாண்பையும் சிறப்பியல்புகளையும் தொடர்த்தன்மையையும் சிதைப்பதாகும்.

(4) வேதாகமத்தின் ஒரு பகுதியை அல்லது வசனங்களை இன்னு மொரு பகுதியைக் கொண்டு விளக்க முற்படும் போது மிகவும் அவதானமாயிருத்தல் அவசியம். ஏனெனில் அவையிரண்டும் வெவ்வேறு கால கட்டங்களையும், குழ்நிலைகளையும் கொண்டதாயிருப்பின் தவறுண விளக்கங்கள் ஏற்பட இடமுண்டு. வேதாகமத்தில் உள்ள நூல்கள் முதலாவதற்குப்பின் இரண்டாவது, பின்னர் அடுத்தது என்னும் வரிசைக்கிரமத்தின்படி எழுதப்படவில்லை என்பது நிருபிக்கப்பட்ட உண்மை. ஐந்தாகமத்திற்கும் முன்னர் எழுதப்பட்ட நூல்கள் பழைய ஏற்பாட்டில் அவற்றிற்குப் பின் இடம்பெற்ற ரூள்ளன. எனவே எது முன்னையது எது பின்னையது என்பதை நூல்கள் அமைந்துள்ள வரிசையைக் காண்டல்ல, ஆய்வின் மூலமேயே அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

(5) மனித அறிவின் முதிர்வு, காலத்தின் மலர்ச்சி, சமூக-சமய முன்னேற்றம் முதலிய வளர்ச்சிப் பின்னணியும்; பழைய ஏற்பாட்டில் பல நூற்றுண்டு கால இடைவெளியுமிண்டு. உதாரணமாக கி.மு. 6ம் நூற்றுண்டிற்தான் இறுதியாகத் தொகுக்கப்பட-

களை ஆய்வின்போது மனதில் நிறுத்திக்கொள்ளல் மிக அவசியம். இறைவெளிப்பாடுகாலத்துக்கும், குழலுக்கும், அறிவுக்கும் ஏற்றபடி வெளிப்படுத்தப்பட்டது; அவ்வாறே அது புரிந்துகொள்ளப்பட்டது. காலம் செல்லச்செல்ல அறிவு, அனுபவங்கள், குழ்நிலைகள் முதலியவற்றின் வளர்ச்சியின் காரணமாக, வரலாற்றின் முதலையில், தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளின் (வெளிப்பாடுகளின்) பங்கும், இடமும், கருத்தும், பிற்சந்ததியினருக்கே தெளிவாகப் புலப்பட்டன என்பதையுணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

(6) பழைய, புதிய ஏற்பாடுகளின் நூல்கள் ஒரு நாட்குறிப்பேடு போன்ற சம்பவங்கள் நடைபெறும்போதே எழுதப்பட்டவையல்ல. அவை நிகழ்ந்த எத்தனையோவருடங்களின் பின்பே, அதுவும் முதலை அவை வாய்வழிமரபுகளாலும் சிறு எழுத்துத் தொகுதிகளாகவும் உலவிய பின்னரே, இன்றிருக்கும் முறையில் தொகுக்கப்பட்டன.

புதிய ஏற்பாட்டில், நிகழ்ச்சிகளுக்கும் அவற்றின் இறுதித்தொகுப்புக்கும் இடையில் அரை நூற்றுண்டு இடைவெளியும்; பழைய ஏற்பாட்டில் பல நூற்றுண்டு கால இடைவெளியுமிண்டு. உதாரணமாக கி.மு. 6ம் நூற்றுண்டிற்தான் இறுதியாகத் தொகுக்கப்பட-

உண்மையான அஸ்பு, அதாவது காதல்கூட பல சமயங்களில் மனிதன் தனக்குப் பூட்டிக்கொள்ளும் விலைமதிப்பற்ற விவங்காகத்தானிருக்கிறது.

மனதும் மத்தியதரைக் கடலும்

மத்தியதரைக் கடலுக்கருகே தீவுகள் பல உள்ளன. அத்தீவுகளைச் சுற்றியிருக்கும் கடலின் ஆழத்திலே தூய நீர்ச்சைனைகள் இருக்கின்றனவாம். அச்சைனைகளிலிருந்து நன்னீர் சுரந்து குடித்திராகப் பயண்படுகிறதாம். கடல் நிருக்குள் குடிநீர்; விசித்திரமல்லவா?

மனதும் ஒரு கடல். அக்கடலுக்குள் உவர்நிரும், உப்புநிரும் மாத்திரம் இருப்பதில்லை. குடிநிரும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. கோபத்தால் மனம் கொந்தளிக் கும்போது மனம் என்னும் கடலில் உவர்நீர் சுரக்கிறது. பகையினால் வெளுக்கெடும்போது உப்புநீர் கொப்பளிக்கிறது. ஆனால், சாந்தம், அங்கு எனும் பண்புகள் நிறையும்போது மனதில் குடிநீர் சுரக்கிறது. அதுவே மனதுக்கும், மற்றவருக்கும் பயன்தருகிறது. காலமெல்லாம் குடிநீரை மனம் சுரக்கட்டும்.

“நல்ல நினைவுகள்”

தது. ஏறத்தாழ கி. பி. 25ம் ஆண்டளவில் நடைபெற்ற யேசுவின் வாழ்க்கைச் சம்பவங்களும் போதனைகளும், ஏறத்தாழ 50 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே நற்செய்தி நூல்களாக எழுத்தோற்றம் பெற்றன.

எனவே நிகழ்ச்சிகள் தொகுக்கப்பட்டபோது, அன்றூடம் நடைபெற்ற வெறும் நிசழ்ச்சிகள் மட்டும் விபரிக்கப்படாமல்; அவற்றின் பின்னைய தாக்கம், பூரண நிறைவேற்றம்; அனுபவ - அறிவு வளர்ச்சி களால் ஏற்பட்ட உணர்வு, முதலியவற்றையெல்லாம் உள்ளடக்கிய வகையில் மெருகுகூட்டப்பட்டு, அவை எழுதப்படும் காலகட்டத்தின் புரிந்து கொள்ளப்பட்டவாறே விபரிக்கப்படுகின்றன என்பதை என்றும் மனக்கண்முன் நிறுத்தி வைத்தல் அத்தியாவசியம்.

முக்கியமாகப் புதிய ஏற்பாட்டில், சீடர்கள் யேசுவின் உண்மையான இயல்பை, அவரது போதனைகள், வாழ்க்கை

நிகழ்வுகள் முதலியவற்றை அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்பே, அதுவும் பரிசுத்த ஆவியின் வருகைக்குப் பின்பே தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டனர். எனவேதான் அதற்குப் பின்னர் எழுதப்பெற்ற புதிய ஏற்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளின் விபரிப்பில் அத்தெளிவின் எதிரொலி முன்போடப்படுவதைக் காணலாம். அதாவது யேசுவின் உயிர்ப்புக்கு முன்பே சீடர்கள் யேசுவின் இயல்பையும் பணியையும், தெய்வீகத்தையும் அறிந்து ஏற்றுக்கொண்டதுபோல் நற்செய்தி ஏடுகளில் காணபிக்கப்படுகின்றது.

(7) வேதாகமம் ஒரு புனித புத்தகம். இறைவனாற்குண்டப்பட்டாலும் வரை

யறைகளுள் மனிதனுவேயே அது எழுதப்பட்டது. எனவே அதிற் குறைபாடுண்டு வாய்வழி-மனவழி மரபுகளுக்கு இயல்பாயுள்ள மாற்றம், வேற்றுமை, ஞாபகக் குறைவு, கற்பனை போன்ற அம்சங்களும், கைப்பிரதியாக்கங்களின் அசோகரியத்தின் காரணமாக விளையும் சொற்பிழை, கருத்துப்பிழை, குறை நிரப்பன், இடைச்செருகள், விடுபடுதல். பாடபேதங்கள்; பராக்கு, களைப்பு முதலியவற்றால் விளையும் எழுத்துப்பிழை, பொருட்பிழை முதலியவற்றும்; மனித அறிவு வரையறைகளின் காரணமாக, தரவுகள், கணிப்புகள், விபரங்கள், விளக்கங்கள் முதலியவற்றின் பிழைகளுமுண்டு.

ஆனால் அப்பிழைகளும், தவறுகளும் வேதாகமத்தின் மாண்பைச் சற்றும் குறைப்பதில்லை. ஏனெனில் அதன் நோக்கம் தனியானது. வேதாகமம் விஞ்ஞானப் பாடநூலோ அன்றேல் இதரசாஸ்திரநூலோ அல்ல. விஞ்ஞானமும், சாஸ்திரங்களும் (அன்றிந்தபடி) இறையுண்மைகளையும், இரட்சணிய வழிகளையும் நமக்குத் தெளிவாகக் காட்ட வேதாகம ஆசிரியர்களையானும் வெறும் கருவிகளும் உதாரணங்களுமானால் வேற்றல்.

கருவிகளும், உதாரணங்களும் முக்கியமல்ல அவைகாட்டும் கருத்துக்களே முக்கியம்.

“உலகம் ஒரு நாடக மேடை. அதில் மனிதர்கள் பலதரப்பட்ட பாத்திரங்களைத் தாங்கி நடிக்கும் நடிகர்கள்” — ஷேக்ஸ்பீர்.

“சிங்கலும் முயலும் - ஒநாயும் ஆட்டுக்குட்டியும்” என்னும் பழையைக் கூற கள் அவை குறிக்கும் படிப்பினைக்காக இவ் விஞ்ஞான யுகத்திலும் உபயோகப்படுவதில்லையா?

எனவே வேதாகமத்திற் காணப்படும் இத்தகைய குறை பாடுகளை ஏற்றுக்கொள்வது பிழையில் லை. அதிற்காணப் படும் சில தரவுகளின் கருத்து களைச் சிதைத்துப் பொய்யான முறையில் நவீனமாக்குவதே பிழையாகும். தூக்கி ஏறியப் படும் சிப்பிச்குள் புதைந்துள்ள விலைமதிப்பில்லா முத்துப் போல; அழிவுள்ள உடலில் இணைந்துள்ள அழிவில்லா ஆன்மாபோல; பலவீனமான மனிதத்தன்மையில் பலத்தின் ஊற்றுன இறைவனே மறைந்து வாழ்ந்தது போல; குறையும், பிழையும், வரையறையும் உள்ள மனித ஆக்கத்திற் குள்ளே இரட்சனியத்தின் செல்வக்களஞ்சியம் வேதாகமத்தில் நீக்கமற நிறைந்துள்ளது.

(8) பழைய ஏற்பாட்டுக்கும், புதிய ஏற்பாட்டுக்குமிடையே ஒரு தொடர்ச்சியுண்டு என்பது உண்மையே

ஆனாலும் அதே வேளையில் புதிய ஏற்பாடு பழைய பாதையிலிருந்து முற்றும் செங்குத்தாகத் திரும்பி, முற்றிலும் புதிதான், பழையதால் நினைத்துப் பார்க்கவும் முடியாத வகையில், மாறி நிற்பதும் உண்மை. பழைய ஏற்பாடு முன்னறிவித்த மெசியா புதிய ஏற்பாட்டில் வந்தபோது பழைய ஏற்பாடு மனதிலையிலிருந்தவர்களால் அவரை அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை என்பது இதற்குச் சான்று.

எனவே பழைய ஏற்பாட்டில் பொருத்தமற்ற கருத்துக்களை எடுத்து, அவை இயேசுவையோ அல்லது அவரது வாழ்க்கையையோ குறிக்கிறது என்று கருதுவது தவறானது. (3ம் விதியை இத்துடன் ஒப்பிடுக)

(9) வேதாகமத்தின் பகுதிகளை, வசனங்களைத் தன்னன் சொந்த வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைகளோடு பிரசங்கிகள் அல்லது பக்தர்கள் ஒப்பிடுவதிற் தவறில்லை. அவை பொருந்து மாயின் மிகவும் நன்று. ஏனெனில் இறைவன் வேதாகமத்தின் மூலமாக நம்மோடு இன்றும் உறவாடுகிறார். வேதாக

மம் இறைவனும் மனிதனும் எதிர் கொள்ளாமிடமாகும். அதைச் சாட்சியாக உபயோகிப்பதிலும் தவறில்லை. அதே வேளையில் அதன் உண்மைக்கருத்தையுமறிந்து, அறிவிப்பது மிகப்பொருத்தமும், பல னுமள்ளது. அது வேதாகமம் முக்காலத்துக்கும் உரியது என்பதற்கு உயிருள்ள சான்றுக் அமையும்.

(10) வேதாகமம் ஆய்வுக்குரிய நூல் மட்டுமன்று. அது கூறும் இறைவனில், இறைமகன் யேசுவில், தூய ஆவியில், விசவாசமும்; அதன் போதனைகளில் ஆழந்த தியானமும்; அதுகாட்டும் வழிகளைப் பின்பற்றுதலுமே; நம்மை ஈடேற்றும். ஆகவே அறிவின் துணைகாண்டு விளங்கும் உண்மைகளையும், இலட்சியங்களையும், உள்ளத்தில் தியானத்தால் கொலு விருத்தி; வாழ்வில் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தி; நமது விசவாசத்திற்கு உயிருட்டுதலே வேதாகமத்திற்கு முறையான ஆய்வும், உண்மையான கிறிஸ்தவ அனுகுமுறையுமாகும். எனவே வேதாகமத்தைக் கட்டறக்கற்க, அத்துடன் நிற்க அதற்குத்தக:

எதிர்பாருந்தகள் !

நாவண்ணன் எழுதும் புதிய தொடர்க்கைத்

‘பயணம் தொடர்கிறது’

பங்குனித் திங்களிதழில் ஆரம்பம்.

கவிதைகள் பிறக்கும் நெஞ்சில் கதைகள் பிறந்தது கதைகள் வெல்ல வேண்டி பயணங்கள் தொடர்ந்தது.

வெள்ளோடு

கடந்த நான்காம் திகதி இலங்கை நாட்டின் முப்பத்தியாரூபது சுதந் திர நினைவு தினம்: முப்பத்தியாறு ஆண்டுகளாக நாம் அனுபவித்த சுதந்திரம் மனநிறைவோடு பெருமைப்படக்கூடியதா என்பதை எண்ணிப் பார்ப்பது நல்லது.

சுதந்திரத்துக்குப்பின் இந்நாட்டில் சுதந்திரமாக எழுந்த பிரிவினைவாதங்கள், வாக்குரிமை மறுப்புகள், அத்துமீறிய முடியேற்றங்கள், தரப்படுத்தல்கள், இன ஒதுக்கல்கள், இவற்றின் மொத்த வடிவங்களாக அடிக்கடி எழுந்த வன்முறைகள், அவற்றின்போது வேவியாக நிற்கவேண்டியவர்களே பயிரை மேய்ந்த கொடுமைகள்.... இவ்வாறு பட்டியல் நீண்டு கொண்டேபோகும்.

ஆயினும், ஆண்டுதோறும் சுதந்திர விழா ஆட்மப்ரமாகவே நடைபெறுகிறது.

பல இனமக்கள் வாழும் சுதந்திரமுள்ள (?) இந்நாட்டில் அனைவரும் சுதந்திரமாக தலை நிமிர்ந்து வாழமுடிகிறதா? இகற்கு நாம் வரலாற்றை அதிகம் புரட்டவேண்டியதில்லை. அண்மையில் இந்நாட்டை அலீக்கழித்த வன்முறையும், அதிகள் முகாம்களும், உடமைகளை - உயிர்த்துணைகளை இழந்தவர்களும் சான்றூய் நிற்கிறார்கள். இன்றும் சிறுபான்மை இனத்வர், என்றே! எப்போதோ! என்று அச்சத்தோடுதான் வாழ்கின்றனர். குறிப்பாக இளங்தலைமுறையினருக்குக் கனவி லும் கூட்காக்கிச் சட்டைக் காரரே தோன்றுகின்றனர். ஆனால் ஆண்டுதோறும் சுதந்திர விழா வந்து போகிறது!

இன்று வட்டமேசை மகாநாட்டினாலாவது எமது சுதந்திரம் தட்டுப்படுமா என்றேர் ஏக்கம். ஆனால், நடந்தவைகள், கிடைக்கின்ற செய்திகள், பொறுப்புள்ளவர்களின் பொறுப்பற்ற பேச்சுக்கள் வட்டை மேசையும்

பட்டை நாமம் போட்டுவிடுமோ என்ற ஜயத்தைத்தான் மக்கள் மத்தியில் எழுப்பியிருக்கிறது. உள்ளத்தில் நீதியும் ஒன்றிப்பு வேட்கை யும் இல்லாவிட்டால் ஆயிரம் வட்டமேசைகள் கூடி னாலும் அவை வெறும் கண்துடைப்பாகவே முடியும். இந்த நாடகத்தில் இம்முறை மத்தலைவர்களும் வேடங்கட்டி நிற்கிறார்கள். அனைவரும் (மக்களின் பிரதிநிதி களான அரசியல் தலைவர்களும், மதத்தலைவர் களும்) சேர்ந்து எடுக்கும் நீதியான முடிவுக்கு சர்வஜென் வாக்கெடுப்பு ஏன்? என்ற கேள்வி யும் எழுா மல் இல்லை, இக்கேள்வியிலுள்ள உண்மையை ஒதுக்கவும் முடியாது. முப்பத்தியாறு ஆண்டுகளாக சுதந்திரத்தை, அதன் பயனை கட்டி வளர்த்த தெடுக்கவேண்டிய பொறுப்புள்ள தலைவர்கள் அரசியல் இலாபங்களுக்காகவும், பதவி மோகங்களுக்காகவும் சுதந்திரத்தைக் கூறுபோட்டதன் பலனை இன்று அனுபவிக்கிறார்கள்: அப்பாவி மக்கள் அடிப்படிக்கிறார்கள்.

இவ்வாண்டும் சுதந்திர தினம் வந்துபோய் விட்டது. சுதந்திரம் வருமா? வட்டமேசை நீதியான திட்டமிடுமா? மக்கள் நெஞ்சிலே அச்சம் அகலுமா? அமைதி வருமா?

— மலர்வேந்தன்.

சந்தாதாரர் கவனத்தீர்த்து !

சந்தாதாரர் பணத்தை துாற கட்டலையில் அல்லது காசக்கட்டலையில் அல்லது காசோலையில் அனுப்பலாம்.

அனுப்பும்பொழுது

அருள்திரு. C. P. இராஜேந்திரம்
என்னும் பெயருக்கு
முகவரியிட மறக்கவேண்டாம்.

இன்றைய இராம (தமிழ்) சமுதாயக்கீல் பாதிப்பிற்கான முக்கிய காரணம்

(ஒரு கண்ணேட்டு)

இன்றைய இளம் சமுதாயத்தின் முக்கிய மாக தமிழர்களின்-பாதிப்பிற்கு, வெலையில்லாப் பிரச்சனை, பொருளாதாரப் பற்றாக்குறை, பின் தங்கிய நிலை போன்ற பொதுவான காரணங்களை விட்டு, நம்மிடையே ‘ஓற்றுமையின்மையே’ இதற்குப் பெரும் காரணம் என்ற கருத்தே என் கண்ணேட்டத்தில் எழுந்த எண்ணம் என்பேன்.

‘அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு’ என்கிறூரு பழமொழியுண்டு. ‘ஓன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு’ என்கிறூரு பாடலு முண்டு. இவையெல்லாம் ஓற்றுமையின் மேம் பாட்டை - விளைவுகளை விரித்துரைக்கின்றன. மனித வாழ்க்கையிலே இல்லாமை, இன, மத, மொழி வேறுபாடுகளையெல்லாம் விட்டகற்றி ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன் என்று வாழ வழிவகுக்கும் அருஞ்சாதனம் ஓற்றுமை. ஏனெனில் ஒருவரை ஒருவர் உணர்ந்துகொண்டு, தாங்கி, விட்டுக்கொடுத்து, வாழும் நற்செயல் களை வளர்த்து, சமாதானத்தையும், சந்தோஷத்தையும், நல்லதோர் எதிர்காலத்தையும் பெற்றுத்தருவது இந்த ஓற்றுமைதான். எங்கே ஓற்றுமையில்லையோ அங்கே பகை! பிரச்சனை!! பாதிப்பு!!!

உதாரணமாக ஒரு குடும்பத்தை எடுப்போம். அங்கே கணவனும், மனைவியும் ஒருவரை ஒருவர் நன்கு புரிந்து, ஒருவரை ஒருவர் மதித்து, அன்புசெய்து வாழ்வதைப் பார்த்து அவர்களது பிள்ளைகளும் வளர்கின்றார்கள், பெற்றேரை மதிக்கின்றார்கள். மற்றவர்களும் அவர்களை இகழ்ந்துரைக்காமல் புகழ்ந்துரைக்கின்றார்கள். ஆனால், கணவன் ஒருதிசை, மனைவி மற்றுமொரு திசையாக கொள்கையால் வேறு பட்டால், அவர்களது அச்சுகளான பிள்ளைகளும் அப்படியே தமக்குள் ஓற்றுமை இல்லாமல் முரண்பட்டு எப்போதும் அடிப்பட்டுக் கொண்டால் அந்தக் குடும்பத்தில் அமைதியில்லை, ஆனந்தமில்லை, முன்னேற்றமில்லை. இல்லை! இல்லை!! நல்வாழ்வே இல்லை. கயநலமும், நான் என்ற மம்மைத்தையும் தளைத்து, ஒரு

வரை ஒருவர் பிடித்து விழுங்கும் நிலையில் குடும்பம் கிறுபட்டு, குட்டையாகக் குழம்பி நாற்றமெடுக்கின்றது. மற்றவர்களின் கேலிக் கும், அவமரியாதைக்கும் ஆளாகின்றது. பகையும், பாதிப்பும் பஞ்சமில்லாமல் நிரம்பி வழி கின்றது. இதே எனிய நிலைதான் இன்றைய சமுதாயத்திற்கு முக்கியமாகத் தமிழ் சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

ஓற்றுமையும், ஒத்துழைப்பும், உதவி செய்யும் மனப்பான்மையும் வெறும் வாய்ப்பேச் சாக, வசன அலங்காரமாக போலி வேஷம் போட்டுக்கொண்டு பல்லி கின்றது நம் மிடையே! கேவலம் முப்பது வெள்ளிக்காக்கு ஆசை வைத்து, தன்னுடன் உண்டு, உறங்கி, உபதேசம் செய்த உத்தமர் இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுத்தான் யூதாஸ். ‘சாவிலும் உம்மைப் பின்பற்றிவர ஆயத்தமாயிருக்கின்றேன்’ என்று கூறிவிட்டு, இறுதியில் ‘இவனை அறியேன்’ என்று மறுதலித்தான் பேதுரு. தலைவனுயிருந்தும் தக்க தீர்ப்பை வழங்கத் திராணியற்று கைகழுவினான் பிலாத்து. ‘முடியுமானால் உன்னை

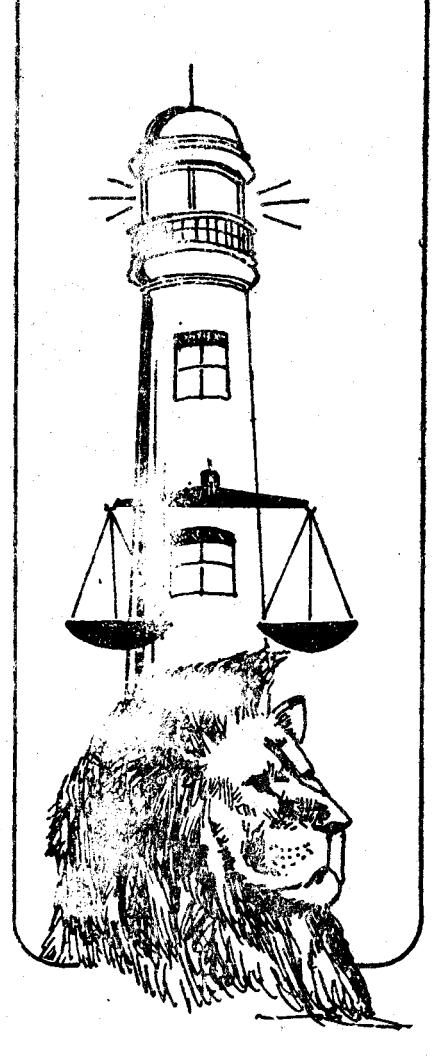
செல்வி ஹெல்வன் R. வர்கீஸ் ஏரூரூர்

யும் காப்பாற்றி, எம்மையும் காப்பாற்றேன்’ என்று இகழ்ந்துரைத்தான் கள்வனில் ஒருவன். இப்படியான யூதாஸ்கள், பேதுருக்கள், பிலாத்துக்கள், கள்வர்கள் தமிழரிடையே ஏராளம் ஏராளம்.

யானை தன் தலையில் தானே மண்ணை வாரிப் போட்டதுபோல தாமே தம்மைக் காட்டிக்கொடுக்கிறார்கள், காலை வாருகின்றார்கள், கைகழுவுகின்றார்கள், ஆராயாமல் அலம்புகின்றார்கள். இதனால்தான் தமிழரிடையே பிளவுகள், பாதிப்புகள். இதனால்தான் பழித்துரைக்கின்றார்கள் மற்றவர்கள்.

இந்தப் பாதிப்புகள், பழிப்புரைகள் நீங்க வேண்டுமாயின், நம்மிடையே ஓற்றுமை வேண்டும்; ஒன்றுபட்டு உழைக்கவேண்டும்.

இளைஞர் ஆவங்கம்

“உன் அயலான் யாராயிருந்தாலும் அன்புசெய் உண்மை வாழ்வு வாழப்பார், உன் செயல் களே உண்ண நீதி தீர்க்கும்”

சொல்லது செயலாக்ட்டும் !

நேச நெஞ்சம்களுக்கு அன்பு வளைக்கங்கள் !

நமது அரசியல்வாதிகள் தேர்தல் காலங்களில் எவ்வளவோ வாக்குறுதிகளையெல்லாம் அள்ளி வீசுகின்றார்கள். பதவி ஏறியதும் அவர்களின் வாக்குறுதிகளின் பெரும்பாலானவை எங்கோ போய்விடுகின்றன. அவைகள் நிறைவேற்றப்படுவதேயில்லை.

இவ்விடயத்தில் இளைஞர்களாகிய நாமும் - பலவேளைகளில் - அரசியல்வாதிகளைவிட சனைத்தவர்கள் அல்லர் என்பதனை உணரவேண்டும். நாம் பல வேளைகளில்

- மேடைகளில் முழங்குகின்றோம்.
 - பத்திரிகைகளில் எழுதுகின்றோம்.
 - நண்பர்களிடம் தம்பட்டம் அடிக்கின்றோம்
- ஆனால் உண்மையில்
- இவற்றில் எவ்வளவற்றை நாம் சந்திக்கின்றோம்...:
 - இவற்றில் எத்தனையை நம்மால் செய்யுடிகிறது...:

அல்ல ஆராயவேண்டிய விடயம் இது. சொல்வது எளிது; கடைப்பிடிப்பதுதான் கடினம்.

அடுத்தவர் விட்ட, விடும் பிழைகளை நாமும் விடக்கூடாது. அரசியல்வாதிகளை நாம் கடுமையாக விரிமர்சிக்கின்றோம். நம்மையும் மற்றோர் இவ்வாறு விரிமர்சிக்கும் நிலைக்கு நாம் ஆளாக்குக்கூடாது. எம்மால்

— இயலக்கூடிய
— செயல்படுத்தக்கூடிய
விடயங்களையே, வாக்குறுதிகளையே நாம் பிரயோகிக்க வேண்டும்.

நாம் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை, விடயங்களை நிறைவேற்றக்கூடிய சந்தர் ப்பம் இருந்தும் என்று அவற்றைத் தவறவிடுகின்றோமோ, அன்று

- மேடைகளை விட்டு இரங்குவோம்.
- எழுதுகோல்களை எறிந்துவிடுவோம்.
- தம்பட்டம் அடிப்பதைத் தவிர்ப்போம்.

எனவே எமது இளைஞர் சமுதாயத்தின் வாழ்க்கையில் ‘சொல்லும் செயலும் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும்’ என்று ‘இளைஞர் அரங்கம்’ சார்பாகக் கூறி விடைப்பெறுவது

நேச நெஞ்சம்
ஆழியோன்.

நியாயங்கள் வாழ்கின்றன !

— ராஜ் —

அன்றுதான் எட்டாம் நாள் சடங்குகள் முடிந்தன. தீபன் மனம் பாருங்கல்லாய்க் கணத்துக் கொண்டிருந்தது. வரவர அந்தப் பாரம் நெஞ்சை அழுத்தி எலும்புகளையெல் வாம் நொறுக்குமாப் போல உணர்ந்து வேதனையுற்றுன்.

வீட்டினின்று உறவுமுறை என்று தின்று தீர்த்து சொந்தம் கொண்டாடி, உரிமை கேட்டு வாதாடி நின்ற மனித ரெல்லாம் வற்றிய குளத்து பறவைகள்போல வெளியேறி விட்டனர்.

அவர்களின் வாய்மொழி ஒன்றுதான் அவன் நெஞ்சத் தில் வானத்து காலை நட்சத் திரமாக ஒரு நிம்மதியை - அது நிம்மதிதான் என்றால் - தந்து கொண்டிருந்தது. ஆம் எனது செயல் ஒரு விடிவைத் தந் திருக்கிறதா?

“இனித்தான் இவள் மங்களத்துக்கு நிம்மதியம்மா. மாதாட படத்திற்கு முன்னால் எப்பார்த்தாலும் அழுத முகத்தோட கிடந்தவருக்கு மாதா கண்ணத்திறந்து பாத்தாடி. இனியாவது அவள் கண்ணீர் வடிக்காக கிடக்கட்டும்.”

“ஓம் பாக்கியம். வயச வந்த பொடியன் அவன். ஒரு நல்ல பிள்ளையை ண்டபடியா மானம் மரியாதைக்காக அடங்கிக் கொண்டிருந்தான். நம்மட புள்ளைகளெண்டா இப் படியான ஒரு ஆக்கினக் காற னுக்கு சந்து சந்தாப் பேத் திருப்பானுகள்.”

ஓ ! நான் என்ன இவர்கள் நினைக்கின்ற மாதிரியான வனு ?

“செத்தவன்ட கத நமக் கேண்டி ! ஏதோ அந்த குடி காரன்ட நாள்தவரூத அடி ஆக்கினையால அவள் மீண்டதே போதும். இனி அவன்ற சோத்த நாயுந்தின்னாது”

“அப்பிடிச் சொல்லு அன்னமாக்கா ! இனி யா வது நெருப்புத்திண்டு கடயப்பம் வித்து தாயும் மகனும், பர்ற கஷ்டத் துக்கு நிம்மதியா வாழ்ட்டும்”

நிம்மதியாவது கிடைக்க வாவது. நாளை விடிந்தால் முடிவு தெரிகிறது.

● ● ●

பாக்கியம் குலுங்கி அழுத படி கதிரையில் இருக்க... தன்னையே நம் பாதவராக பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் அசந் திருக்க... அன்றனி சுவாமி ஆழ மான சீந்தனையுடன் தனக்கு முன்னால் சற்றும் சலனுமுயில் லாது சம்பவத்தைக் கூறும் தீபனை நோக்கிக்கொண்டிருந்தார்.

“.....அண்டைக்கு நான் உள்ள இருந்தது அவருக்கு தெரியாது, வழியைபோல, “தேத்தன்னியோட சாப்பிட வடை ஏன் வைக்கல்லவ்” என்டு அம்மாவை அறைஞ்சுதள்ளினார், அம்மா சுவரில் மோதி மயங்கி விழுந்தாவு... அதபார்த்த எனக்கு எப்படித் தான் வேகம் வந்ததென்டு

தெரியாது. பற்ஞக்கோய் ஒரு உதை கொடுத்து தள்ளி விட்டன். கதவு நிலை விழுந்ததால் மண்டையடிப்பட விழுந்தார்... விம்மினுன் தீபன்...!

இன்ஸ்பெக்டருக்கு சற்று அதிர்ச்சிதான். “அப்படி யெண்டால் அவர் வெறியில் விழுந்ததால் மண்டையோடு நொருங்கி சாகவில்லையா”

“இல்ல... இவர் விழச் செய்ததே நான்தான், நான்..” தாயின் விசும்பல் அவனை இடைமறிந்தது.

“தம்பி ! ஏதோ நடந்தது நடந்திட்டுது; காலமும், நேரமும் தன் பங்கச் செய்திட்டுது. நான் விசாரிச்ச அளவில் உங்கப்பாட சாவு, உங்கம் மாக்கும். உங்கும் நன்மையாகவே இருக்கு, டாக்டர் ரிப் போர்ட் படிக்கு அவர் இன்னும் இரண்டு கிழமையால் சரலமுகின்தால் செத்திருப்பார் எண்டே தெரியுது. சாதாரணமா ஒரு தகப்பனுடைய கவலையீனமும், கடமையை மறந்த செயல்பாடும் உன்போல ஒரு இளைஞருக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் என்றது எனக்குத் தெரியும். நானும் உன்ட வயதில் இருந்தவன்தான். இதுவரைக்கும் நீபொறுமையை கடப்பிடிச்சுதே பெரிய காரியம். நான் இதப்பெரிசா எடுத்து, நீக்கீருப்போல வழக்காக்கி உனக்கு தண்டனைவாங்கித் தரப்போற தில்ல. உன்ட மனச்சாட்சி உண்ணை குத்தாம் இருக்கணும் எண்டா இனி நீக்கூடப்பட்டு இனிமேலாவது உங்க அம்மாவை சந்தோஷம் வழக்கில் கட

வள்தான் நீதிபதி யாயிருக்கனும். அவர்கள் தீர்ப்புக்கே நான் வழக்க விட்டிடுறன். ஜெம் கரக்ட் பாதர்”

“பெரன்ட் பர்சன்ட் காரக்ட், இன்ஸ்பெக்டர் இந்த விடயம் இந்த நான்கு சுவருக்குள்ளேயே மறைந்து போகட்டும். வெளியுலகம், விபத்தால் இவன் தகப்பன் செத்தான் என்றே தொடர்ந்தும் அறிந்திருக்கட்டும். காலம் இவன்ட கவலைய மறைக்கட்டும்! அ... அம்மா மங்களம்... கண்கலங்காமப் போங்க... தீபன் உங்களக் குறைவில்லாம் பார்ப்பான்... போயிட்டுவாங்க...”

“நானும் வர்றன் பாதர்... சேரியோ”...

“போயிட்டு வாங்க இன்ஸ்பெக்டர்” ஜீப் உறுமிக் கொண்டு ஒடி மறையுமட்டும் விழித்தகன் மூடலீல்லை பாதர் அன்றனி. மெல்ல அவர் வாய் முன்னுமினுத்தது.

“உலகத் தில இன்னும் நியாயம் சாகல்ல,” *

மனிச்சரம்

மனித மனம்

அது அமைதியின் சந்திதியை அடையவே முடியாதா? எங்கேயோ எதிலேயோ ஏதோ ஓர் பிழை ஆனால்.... எப்படித்தேடியும் நியாயத்தின் தரிசனத்தைக் காணவே முடியவில்லையே.

* * *

உண்மை

ஓ.. எல்லவு உண்மை! கோழைச்சுரும் பலமுறைத் தன் சாகிழுர்கள்.

S. வசந்தி.

சாடிச் சங்கதுவேன்

மாடி வீட்டில் மன்மதன்டோல் வீராரிருப்பார் கோடிக்கணக்கில் சாங்கம் பால் சீர்த்துவைப்பார் வாடிவாழ் வையத்தோர்க்கு வழங்க அஞ்சவார் நாடிவருவோர்க்கு நாய்போல் குரைத்து நிற்பார் சரித்திரம் சரியுமன் சாடிச் சங்கதுவேன் விசித்திர மனிதர் இவர்கட்கு.

ஒட்டுக்கள் கேட்டிடுவார் ஓரமாய் நின்று உளவுகள் திரட்டிடுவார் ஓய்யாரமாய் அலைந்து பிளவுகள் கமைத்திடும் பேதையைர நாடிவந்து நாலுவார் த்தை கூறினின்று சரித்திரம் சரியுமன் சாடிச்சங்கதுவேன் விசித்திர மனிதர் இவர்கட்கு.

பெண்ணினத்தைப் பெருமையாய்ப் பேசிடுவார் தாய்க்குலம் தழைக்கவென முழங்கிடுவார் தயங்காது சுதிகளும் செய்யவஞ்சார் பெண்ணினத்தைத் தவிக்கவிட்டு நழுவிடுவோர்முன் சரித்திரம் சரியுமன் சாடிச்சங்கதுவேன் விசித்திர மனிதர் இவர்கட்கு சங்கே நீசங்காரமாய் முழங்கு.

S. P. வைலற் சரோஜா
யாழ். பல்கலைக் கழகம்.

கொஞ்சம் சிரிங்க.....

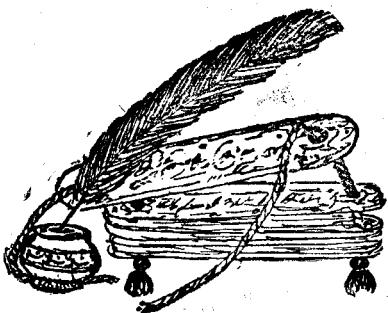
இரண்டு நண்பர்கள் பயணம்செய்த படகு பழுதடைந்து அலைகடவில், பெருங்காற்றில், தத்தளிக்கலாயிற்று. நம்பிக்கை தளர்ந்துபோன நிலையில் ஒருவன் மற்றவனிடம் “உனக்குச் செபிக்கத் தெரியுமா?” என்று கேட்டான். மற்றவனுடே “ஐயோ... நான் செபித்தே பதினெந்து இருபது வருடம். என்ன சொல்வதென்றே தெரியாதே” என்று விழித்தான். முதலா மவன் மீண்டும் “பறவாயில்லை! உனக்குத் தெரிந்த அளவுக்கு, இருவருக்குமாகச் செயி!” என்று வந்புறுத்தலானான்.

ஒன்றுமே செய்யத்தோன்றுது இரண்டாமவன் செயிக்கலானான் கடவுளே! நான் நீண்ட நாட்களாக உங்களைத் தொந்தரவு பண்ணவில்லை. நானும் அதை விருங்பவில்லை. இதோ, எங்களை இந்த ஆபத்திலிருந்து விடுவிடுத்துவிட்டால் அதற்குப் பிறகு சிவியத்திலும் தொந்தரவு பண்ணமாட்டேன்.

எழுதுங்கள்

உங்கள் ஆக்கங்கள், விமர்சனங்களை எழுதி அனுப்புங்கள்.

“இனினர் அரங்கம்”
திரி/மட். இனினர் ஆணைக்குழு,
20, மத்திய வீதி,
மட்டக்களபு.

திருச்செல்வர் காவியம்

வித்துவான் F. X. C. நாராசா

(சென்ற இதழி தொடர்ச்சி)

திருச்செல்வர் கதை விருத்தப்பா என்ற வகைக் கவியாற் புனையப்பட்டிருத்தலாற் திருச்செல்வர் காவியம் எனப்படலாயிற்று. இது கவிக்கூற்றான் பெறப்படுகின்றது.

“சொல்லினருள் பெருகுதவச் செல்வராயன்
கதையைத் தேர்ந்து நுண்ணோற்
துல்லிப்போர்ந் திடுபுவர் மகிழ்தூங்க
விருத்தத்தாற் சொற்றிட்டானால்”

திருச்செல்வர் கதையினைப் புனித தம சேனு அருளப்பர் தாம் கேள்விப்பட்ட பிரகாரம் எழுதிவைத்தார். கி. பி. எட்டாம் நூற்றுண்டில் நிகழ்ந்த கதை. சிந்து தேசத் தில் நடந்த கதை. இக்கதையினைச் சத்திய வேதக் குருமார் மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்கக் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்தவரும் முதிர்ந்தவருமாகிய அருளப்ப நாவலர் சொற் கூவை பொருட்சுவை செறிய அணியலங்காரங்களுடன் மிலிர் இனியதோர் காவிய வடிவங்கொடுத்தனர்.

அவினேர் சிந்து தேசத்தான். திருச்செல்வர் இவரின் மகன். மகன் பிறந்தபோது சோதிடர் சேர்ந்து சாதகம் எழுதினார். சாதகத்தின்படி மகன் திருச்செல்வர் சத்தியவேத அனுசாரம் உடையவராவாரெனக் கூறினர்.

அரசன் இதனைக்கேட்டு மகனைப் புறம் பாரன மனையிலிருத்தி வளர்த்தனர். நகர வீதி காணப் புத்திரனைப் பவனியிற் கொண்டுசென்றதும் காட்சிகள் திருச்செல்வர் மனதைப் பேத முறச் செய்யவே ஏவலன் மூலம் சத்தியவேத தத்துவங்களைக் கேட்டறிந்து வறலாம் முனிவர் வழியாக வேதபோதகஞ் செய்யப்பெற்றார்.

வறலாம் முனிவர் உபதேசம் முற்றுப் பெற்றதும், ஞானஸ்நானம் பெற்றதும் அத ஜெக் கேட்டறிந்த அரசன் கோபித்துத் தபோ தனர் பலரைக் கொலை செய்வித்தனன்.

எனினும் திருச்செல்வர் தாம் கண்ட வழி யில் உறுதியாக நிற்கவே சமய தருக்கமாட அரசன் திட்டம் வகுத்தனன். திருச்செல்வருடன் வாது செய்தவர் நக்கோர். நக்கோர் அராச்சியின் குரு. அராச்சி அரசனுக்கு மந்திரியும் குருவுமாக இருந்தவர்.

திருச்செல்வர் இராச்சியம் பல்லாற்றுனும் வளங்கள் பலவற்றான் செழித் து வளர்ச்சி பெறுவதைப் பார்த்த அவினேர் தன் மன

விலங்கும் விடுதலையும்

விலங்கை அறுத்தெறிந்த உடனே விடுதலை வந்துவிடுமா? அடிமையாயிருந்த வனுக்கு உரிமை கொடுத்து வீட்டுக்கு அனுப்பிவைத்தனர். ஆனால் உரிமை என்பதை உணராத அவன் மறுபடியும் அடிமையாக விரும்பினாலும். எனவே, விலங்குகள் மனிதனை அடிமையாக்குவதில்லை. மாருக மனிதன் தன்னைத்தானே அடிமையாக்கிக்கொள்கிறான்.

உள்ளத்தில் உரிமையுள்ள மனிதனுக்கு மற்றவர் சுதந்திரம் தரவேண்டிய அவசியமில்லை. உள்ளத்தில் உரிமையிருந்தால் வாக்கில் உரிமை வருகிறது. வாழ் வில் சுதந்திரமிருக்கிறது. அந்திலையில் விலங்கும் சிறையும் என்ன செய்துவிட முடியும்? ஆனால், உள்ளத்தில் உரிமையற்ற மனிதன் சுதந்திரப் பறவையாக சுற்றித்திரிந்தாலும் அவன் ஓர் அடிமைதான்.

மாற்றத்தைக் குறித்துத் திரு மு க வோ ஸீ
அனுப்பவே உள்ம் மகிழ்ந்த தணையன் தந்தை
நாடு சென்று வேதோபதேசன்று செய்யலே
அரசன் தனது நாடு நகரங்களை மகனிடங்க
கையளித்துத் துறவு பூண்டிறந்தனன்.

திருச்செல்வர் செங்கோல் செலுத்தித்
தேசத்து மக்களைச் சத்தியவேதத்திற் புகச்
செய்து, பின்னர் தமது முடியாட்சியை பராச்சி
என்பவருக்குக் கொடுத்துத் துறவு பூண்டு
தவஞ் செய்யலாயினர்.

தருக்கத்தில் திருச்செல்வர் சிவற்றி பெற்ற
ஆர். நக்கோர் திருச்செல்வரால் உபதேசம்
பெற்றுத் துறவு பூண்டனர்.

தேவதன் என்பான் தோன்றி பல சூழ்ச்சிகள்
செய்தும் பலிக்காது கண்டதும் உண்மை
யறிந்து துறவு பூண்டனன்.

அறிவிலும் ஆற்றலிலும் வளர்ந்துவந்த
திருச்செல்வருக்குத் தந்தையாகிய அவினேர்
அரசன் தனது தேசத்திற் பாதியை நல்கி
முடிகுட்டினான்.

இவ்வளவுதான் கதை எனினும் அதற்குக்
காப்பிய வடிவங்கொடுத்து நால்வகை உறுதிப்
பொருள்களும் பயக்க, நாடு நகர வருணனை,
பவனி உலா, புனல் விளையாட்டு முதலாம்
உறுப்புக்கள் பொலியக் காவியமாக்கியுள்ளார்.
இதனைக் கவியே தன் கூற்றுக் அவையடக்கத்
திற் கூறியுள்ளார்.

‘காவிய மதனைச் செப்பின்
தாவுபா யிரநாடாதி தகுமிரு
மேவறம் பொருளோ டினபம்
நாவிசை சித்திரங்க டம்மையு
நிவிற்று வாரால்’

விலையும் விடுதலையும்

பைபிள் பாத்திரங்களில் சகாக்கு
என்ற முதுபெரும் தந்தைக்கு ஜேக்கப்,
எசாயு என்ற இரு குமாரர்கள், ஜேக்கா
ஒருநாள் சுவையிக்க ‘குப்’ ஒன்றைத்
தயாரித்துக்கொண்டிருந்தான். வெளியே
சென்று வேட்டையாடி களைத்துத் திரும்
பிய எசாயு தன் தம்பியிடம் கொஞ்சம்
‘குப்’ கொடுக்கும்படி கேட்டான். தந்
திரம் மிக்க ஜேக்கப் “உன் சொத்தை
எல்லாம் எனக்கு விட்டுக்கொடுத்தால்
உனக்குத் தருகிறேன்” என்றான். எசாயு
எல்லாவற்றையும் ஒரு கிண்ணம் ‘குப்’
புக்காக விலை கூறிவிட்டான். அத்தோடு
தன் விடுதலையையும் இழந்துவிட்டான்.

தங்களது அடிப்படை உரிமைகளை
அழியும் பொருட்களுக்காகவும், மறை
யும் பொன்னுக்காகவும் விலை கூறி விற்கும்
மனிதரும் எசாயு போன்றவர்தாம்.
இவர்களுக்கு உரிமையுமில்லை; உண்மை
வாழ்வுமில்லை. இவர் களுக்கும் விலை
மாதருக்கும் வித்தியாசமுமில்லை.

ஆசிரியர் தமது காப்பியத்தை நடாத்தக்
கதையினை இருபத்துநான்கு படலங்களாகப்
பிரித்து ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துப்புன்னிர
ண்டு விருத்தங்களிற் பாடியிருக்கின்றார். முதலிலே
காப்புச் செய்யுள் ஒன்றினையும் கடவுள்
வாழ்த்துப் பாக்கள் ஆறினையும் அவையடக்கச்
செய்யுள்கள் பதினேண்றினையும் பாயிரச் செய்யுள்கள் பதினேண்றினையும் உடையதாக விளங்கு
கின்றது. சற்றில் ஆக்கியோன் பெயர் கூறும்
பாவொன்றும் உளது. ஆகவே எல்லாமாக
ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து நாற்பத்து எட்டுப்
பாடல்களை உடைத்து. பாயிரம் கதை பொதி
பாட்டெனும் பதிகமாயிற்று.

(தொடரும்)

கவிஞர் வாக்ஷரவாணின்

‘சிலுவையிலே ஒரு சிவப்பு மலர்’
(காவியம்)

பங்குனி இதழில் ஆரம்பம்

உலகமெனும் சதுரங்கப் பல்கையிலே நூய் எல்லோருமே பக்கடக் காய்களாக பற்றால் வட்சியங்களுடனும் குறிக்கோள்களுடனும் ஆடிக்கொண்டிருக்கின்றோர். ஆனால் தீவறநிற்கு அப் பாறப்பட்டவர்களாக வாழும் ஒரு ரசத்தினரையும் நாம் காணக் கூடியதாய் உண்டாது. இந்த சமூகமோ அவர்களைப் படிக்கின்ப பட்டாளம் என அழைக்கிறது அழைக்கமுடியுமே தமிழர் ஆதரிக்க முடியவில்லையே !

அந்த வாகை மரத் தடியே சொற்றாய் ஒன்றின் அருகே அவள் சுருண்டு படுத் திருக்கின்றுள் குழி விழுந்த ண்ணகள். மலர்ச்சியற்று காய்ந்து போன மலர்போன்ற முகம். மெலிந்த தேகம் ஒட்டியுலர்ந்த வயிறு. ஏழ்மையின் கோலம் காட்டும் கந்தல் ஆடை. சுமார் ஏழு வயதுடைய அவளை

எழுபது வயதி னள் போல தோற்றும் உருவம். மெலிந்து போன தனது சுரங்களை நீட்டி “ஐயா.. அம்மா.. பசிக்குதே” என்ற கெஞ்சம் வார்த்தைகள் தாம் அவள் இந்த சமூகத் தோடு உறவாடும் வார்த்தைகள். அவர்களோ அவளுக்கு கொடுத்த பெயர் பிச்சைக் காரி, சனியன் என்று.

அவள் படுக்கிறுளே தவிர உடலில் அசை வையே காணவில்லை. வாயில் இருந்து “அம்மா அம்மா” என்ற முனகல் மெல்லியதாக வந்தது. எத்தனைநாளாக பட்டினியு. ஓன் அவளால் போராடமுடியும். கவனிப்பார் யாருமேயில்லை. அந்த நாய் மட்டும் அடிக்கடி தலையை நிமிர்த்திப் பார்ப்பதும் அனுகுவது மாய் படுத்தது. அதன் வயிறுகூடகாய்ந்துபோய் காணப்படுகிறது. அவள் தொடர்ந்தும் “அம்மா அம்மா...” என்று அரற்றிக் கொண்டிருக்கிறாள். அவளுடைய அம்மாயார்? அப்பாயார்? எங்கு பிறந்தாள்? எப்படி இந்த நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டாள்? அவளைப் பொறுத்தவரை அவளுடைய உயிருமே கேள்விக் குறியாகவே இருக்கிறது.

கொழும்பில் தனியார் நிறுவனமொன்றில் பணியாற்றி வந்தான் ஜேம் ஸ். அவளுடைய வருமானம் அழகான மஜைவியையும் இரு செல்வங்களையும் குறையின் றிப்பேண போது மான தாய் அமைந்தது. ஆனால் இந்த இன்ப வாழ்வு எத்தனை நாளைக்கு! சிறுபான்மையோரை

காய்ந்துபோன வடுக்கள்

ஜே பேவிற் (பைந்தமிழ்க் குமரன்), சொறிக்கல்முனை.

பெரும் பாள்மையினர் சிதற டித்த சமயம் அது. காடையர்கள் கைகளில் தமிழினம் சீரழிந்த வேளை. அந்த இரவு ஓ... அழிந்த கோலங்களையும் மன எண்ணங்களையும் மீட்டிப் பார்க்கிறது. அவலக் குரல்கள் எங்கும் ஒலிக்கின்றன. வீடு களும் கடைகளும் அக்கினி தேவ னுக்கு அடிமையாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஜேம்ஸ் சின் வீடென்ன விதிவிலக்கா? காடையர்களின் அட்டகாசம் மந்தாரமாக ஒலிக்கிறது.

புகுந்தவர்கள் புதிர்போட்டுப் பேசவில்லை. மரண ஒலத் தையும் அவலக் குரலையுமே கேட்கத் துடித்தனர், அந்தப் பாலகி மட்டும் பயத்தின் பீதி

சிறுகதை

யால் முற்றத்துக்கு ஒடினான் பூச்சடியருகே குந்தியிருக்கும் அவஞ்சைய தொண்ணையை அடைத்தது. அது விம்மலும் விக்கலுமாக வெடித்தது. எத்தனை மணிநேரம் அப்படியே இருப்பாள். வீடு எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. உள்ளே தாய் தந்தை அண்ணன் மூவருமே பலியாவதை அந்தப் பின்சு உள்ளத்தால் உணர முடியுமா?

ஆதவன் கண்ணீரால் கதிர்களை நீண்தது புலர்ந்து கொண்டிருக்கிறான். புகைந்த நிலையில் உள்ள வீட்டினுள் கருகிய நிலையில் மூன்று சடலங்கள். அவளால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை. அழுதாள், அரற்றினான், அங்குமிங்கும் ஒடினான்

யாருமே வரவில்லை. யாரோ அவஞ்சைய கையைப்பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு வேகமாக நடப்பதுபோன்ற உணர்வு. அது யார்! பக்கத்துவீட்டு அம்மாள் அவஞ்சைய குடும்பம் எப்படியோ யாரறி வார்? அவள் கண்களும் அழுதமுதுவற்றிப்போன நிலைதான். அவள் வந்துசேர்ந்த இடம் அகதிகள் முகாம். உண்ண உணவில்லை குடிக்கத் தண்ணி யில்லை. போட்டிபோட்டு உணவுப் பொட்டலங்களை வாங்க அவளால் முடியவில்லை. அயல் வீட்டு அம்மாளை அன்று பார்த்தவள்தாள் பிறகு காணவேயில்லை. ஏறியப்படும் உணவுப் பொட்டல கடுதாசிகளில் ஒட்டியுள்ள சோற்றையும் இரக்கமுடையவர்கள் ஈந்த தனஹும் வயிற்றை கழுவினாள்கூட நாட்கள் நகர்ந்தன.

அகதி கஞ்சுக்கு ஆதரவளிப்பு என்ற பெயரில் அயல் நாடனுப்பிய கப்பல் அது. எங்கு போவோம்... தெரியாத நிலை புரியாத பருவம். கப்பபலில் ஏற்றப்பட்டாள். இந்தப் பட்டணத்தில் அவள் ஒரு பிச்சைக்காரி அனுதை. அன்று சிறிய குடையோடு மாணவியாக ஒடிப்போன நினைவுகள்,

அண்ணைவுடன் ஆடிப்பாடிய நினைவீகள் எல்லாமே காய்ந்துபோன வடுக்கள்தான்.

தொடர்ந்தும் “அம்மா அம்மா” என்ற முனகல் கண்களை மெல்லத் திறந்து அருகே பார்க்கிறார்கள். அந்தச் சொற்றாய் எங்கிருந்தோ ஒரு பாணின் கருகிய ஓரத்துண்டை தூக்கிக்கொண்டு மரத்தடிக்கு ஒடி வருகிறது. ‘மெல்ல அசைந்து அதன் வாயிலிருப்பதை பறித்தெடுக்க கரங்களை நீட்டிகிறார்கள். அவ்வளவுதான் வயிற்றைப் பிடித்துக்கொண்டு “ஆ... அம்மா... அம்மா” என்ற அரற்றலுடன் சரிந்தாள். கண்கள் மங்கி பஞ்சடைந்துகொண்டு வருகிறது. உடல் செயலிந்து அமைதியடைகிறது. கலைந்து போய்ப்பரட்டையேறிய முடி புழுதியில் படிந்து கிடக்கின்றது. பிச்சை கேட்கும் அந்த ஒட்டைப் பாத்திரமும், கரங்களும் ஒய்ந்து விட்டது. அந்த உடலின் முனகலும் மரண ஒலமும் ஒய்ந்து விட்டது. அவள் போகிறான். தாய் தந்தை, சகோதரனை காணப்போகிறார்களா. இல்லை வாழ்க்கை எனும் சக்தியை விட்டு கரையேறிப் போகிறார்களா?’

இந்த உலகத்தில் ஒரே நோய்தான் உண்டு. ஒரே மருந்துதான் உண்டு. அன்பு இன்மைதான் பெரிய நோய். அன்புதான் மருந்து. துணபம், சோர்வு, பயம் எல்லாம் அன்பில் அழிந்துவிடும். அதே அன்பு, உண்மை இல்லாமல் பொய்யாகவோ, வஞ்சகமாகவோ இருந்து விட்டால் அதுதான் மிகப்பெரிய நோப்.

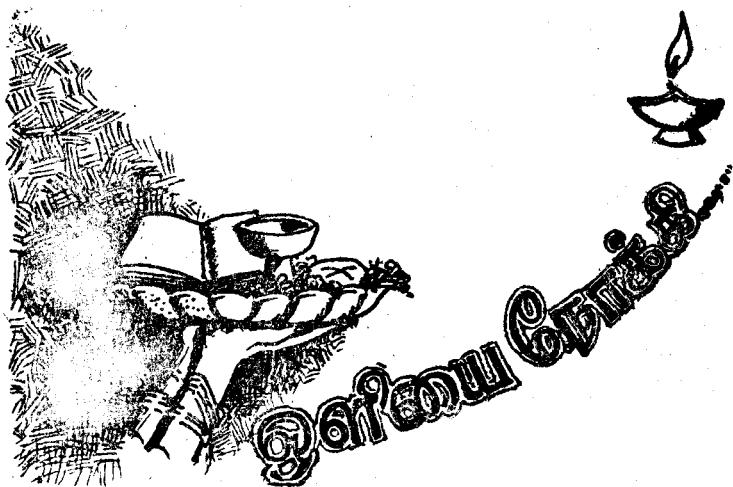
★ ★ ★ ★

மயிர் ஊடாடா நட்பில்
பொருள் ஊடாகக் கெடும்.

— பழகை

திருமலை - மட்டுநகர் மறைமானில்

மறை ஆசிரியர்களின் 2வது மாநாடு

திருமலை - மட்டுநகர் மறைமானிலத்தில் மறைக்கல்விப் பணியை ஆற்றும் முழுநேர, பகுதிநேர, ஒப்புநேர, தொண்டர் மறை ஆசிரியர்கள் 130 பேர் 16-12-83 மாலை 7 மணி க்கு ஆயித்தியமலை சதாசகாய மாதா சேத்திரத்தில் ஒன்றுக்கடினர். மாலை 8-00 மணிக்கு ஆரம்ப நிகழ்ச்சியாக அருட்திரு சந்திரா பெர்னூண்டோ அடிகளார் தலைமையில் மறைமாவட்ட மறைக்கல்வி மேலாளர் அருட்திரு சுவாமிநாதன் அடிகளும், சிங்களம் பேசும் மறை ஆசிரியர்களுக்குப் பொறுப்பாக வருகைதந்திருந்த அருட்திரு பிறக்கிட்ட சில்வா அடிகளும், குத்தலிளக்கேற்றி தமிழ் - சிங்கள மொழிகளில் வரலேற்றுப்பரையும், தலைவரின் சிறப்புறையும் இடம்பெற்றது சிறப்புறையில் “இன்றைய திருச்சபையின் தேவை பொதுநிலையினரின் சேவை. எனவே பொதுநிலையினரின் பொறுப்புகள் அதிகமாக உள்ள இந்நாட்களில், எமது மறைமாவட்டத்தில் இத்தனை பொதுநிலை உறுப்பினர் மறைக்கல்வி, மறைபரப்புச் சேவையில் இணைந்திருப்பது சாலச்சிறத்தது” என வாழ்த்தினர். தொடர்ந்து இயக்குனர் தந்தை அவர்களால் மகாநாட்டின் ஒழுங்குகள் எடுத்துக்கூறப்பட்டு மறை ஆசிரியர்கள் குழு ரீதியில் பிரிக்கப்பட்டனர். தமிழ்மொழி பேசுவோடுக்கு வேறாகவும், சிங்களமொழி பேசுவோருக்கு வேறாகவும் நிகழ்வுகள் நடந்தேறன.

17-12-83 மகாநாட்டின் 2ம் நாள். இந்நாளை தலைமையேற்று அருள்தந்தை P யோசப் அடிகள் வழிகாட்டியாக நின்று “மீட்புவரலாற்

நில் மரியாள்” என்ற தலைப்பில் உரையும், குடி ஆய்வும் நடாத்தினார். “இன்று திருச்சபையில் மரியாள் வகிக்குறி இடம் என்ன? மரியாளை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களுக்குத் தமது பதில் என்ன?” என்பதுபற்றி தெளிவுபடுத்தினார்.

இன்றைய நாளில் சிறப்பாக வருகைதந்த திருமலை - மட்டுநகர் ஆயர் அதி.வந். ஜோசப் கிங்ஸ்வி சுவாம்பிள்ளை ஆண்டகையின் திருப்பலியும் சிறப்புறையும் மகாநாட்டின் நோக்கத்தை வலியுறுத்துவதாக அமைந்திருந்தது. “நான் இம்மறைமாவட்ட ஆயராக இருந்தாலும், எனது பணியில் நீங்கள் எல்லோரும் இணையாளர்கள்” என்று கூறி இன்று பொதுநிலையினரின் தேவைபற்றி வலியுறுத்தினார்.

மாறிவரும் இன்றைய உலகில் மனிதன் மனிதனுக்க வாழுவேண்டும். மாற்றங்கள் மத்தியிலே மனிதன் மாண்போடு வாழுவேண்டும். எனவே மறைக்கல்விப் போதனுமுறை பற்றி மறை ஆசிரியர் சிலரால் “மனித இயல்” மறைக்கல்வி மாதிரிப் பாடங்கள் இடம்பெற்றன. மறை ஆசிரியர்கள் வேதாகமத்தோடு தொடர்புடையவர்கள். எனவே “வேதாகமத்தோடு ஒரு நிமிடம்” என்ற போட்டி இடம்பெற்று சிலர் பரிசுக்குரியவர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

18-12-83 மூன்றாம் நாள். மறை மாவட்ட மட்டக்களுப்பு பிராந்திய குரு முதல்வர் அருள்திரு. பயஸ் பத்மராஜ் அடிகள் தலைமையேற்று

[26ம் பக்கம் பார்க்கவுப்]

விவிலிய குறுக்கெழுத்துப் போட்டி - 4

(அருளம்பர் நந்தசெய்தி)

பரிசு

ரூபா 50/-, 25/-

1	2	3	4	5
6		7		
8	9			
	10			
11	.	12		13
	14		15	
16	17			
18		19		
20		21		

முழுப்பெயர் :

முகவரி:

நிபந்தனைகள்

— போட்டி முடிவுக்கான இறுதி நாள் 29-02-84. இதற்குப்பின் அனுப்பப்படும் படிவங்கள் நிராகரிக்கப்படும்.

— போட்டி யில் கலந்துகொள்ளும் ஒவ்வொருவரும் இதில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள போட்டிப் படிவத்தைப் பூர்த்தி செய்து, அதனுடன் தங்கள் முகவரியையும் தெளிவாக எழுதி அனுப்பவேண்டும்.

— ஒருவர் எத்தனை போட்டிப் படிவங்களையும் அனுப்பலாம்.

— வெற்றிபெறும் இருவருக்குப் பரிசுகள் உண்டு.

— பரிசுக்குத் தகுதி உடையவர் சீட்டிழூப்புமூலம் தெரிவு செய்யப்படுவார்.

— நடுவர்களின் தீர்ப்பே இறுதி யானது.

அனுப்பவேண்டிய முகவரி !

ஆசிரியர்,
'தொண்டன்',
ஆயரகம்,
மட்டக்களப்பு.

மேலிருந்து கீழ்

1. இவற்றைக் கண்டதால் ஒரு சிலர் இயேசுவை விசுவசித்தனர்.
2. இயேசுவின் பணித்தளத்துக்கு உவமானமாக இதனைக் கூறுகின்றார்.
3. லாசரை உயிர்ப்பிக்க இது புரட்டப் பட்டது.
4. இரு சகோதரிகளின் சகோதரனுக்கு இயேசு கொடுத்த பரிசு.
5. ஆட்டுப்பட்டிக்குள் வேறுவழியாக நுழைவங்.
6. மணமகளை உடையவன் இவனே என்று இயேசு கூறுகின்றார்.
7. இயேசு பாதங்களைக் கழுவியது இதைக் காட்டத்தான்.

இடமிருந்து வலம் :-

1. இவனுடைய மகளை இயேசு குணமாக கிணார்.
4. உண்மையின் நிலை எப்பொழுதும் இப்படித்தான்.
6. இயேசு இதனை அடக்கிய புதுமை இந்த நற்செய்தியில் சொல்லப்படவில்லை.
7. இருவருக்கிடையிலுள்ள இரத்த உறவைக் குறிக்கும் சொல்.
8. ஐயாயிரத்துக்கும் மேற்பட்டவர்கள் அப்பங்களை உண்ட இடம்.
9. மண்ணை ஒடு என்பதன் எழிரேயச் சொல்.

10. பலஸ்தினில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு நாணையம்.
11. இயேசு தந்தையிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டது.
12. இயேசு செபிப்பதற்கு இங்கு செல்வதுண்டு.
13. வார் ததையை இப்படியும் அழைப்பார்
14. கீக்கார் என்னும் ஊரில் யாக்கோபின் நினைவுச் சின்னம்.
15. ஆடுகளின் ஆயனுக்கு வாயிலைத் திறந்துவிடுவன்.
16. இயேசு கடவுளானதால் அவரிடம் இது இருந்தது.
17. இயேசுவோடு அறையப்பட்டவர் களுக்கு இவை முறிக்கப்பட்டன.
18. படைவீரர் இதனைச் செய்ததால் இயேசுவின் உடைகளை ஆளுக்கு ஒன்று எடுத்துக்கொள்ள முடிந்தது.
19. இயேசு தண்ணீர் கேட்ட பெண் ணிடம் இல்லாததொன்று.

[24ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

“ஆவியின் ஓவியம் மரியாள்” என்ற தலைப்பில் சொற்பொழிவும், சில ஐயங்களுக்கு விடையும் பகர்ந்தார். மறை ஆசிரியர்கள் நற்செய்தி ஏட்டினை எவ்வளவு கையாளுகின்றனர் என்பதைக் கண்டுகொள்ள, குழு ரீதியில் ஹுக்காஸ் நற் செய்தியில் இருந்து மறை அறிவுப் போட்டியும், மாலை கலை நிகழ்ச்சிகளும், ஆயரின் விருப்பப் படி சிறில்து பிறப்பு ஒளிவிழாவும், பரிசளிப்பும் இடம்பெற்றன.

19-12-83 இறுதிநாளாகிய இன்று காலை சிறப்புத் திருப்பவி மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டோர் அனைவரும் தங்களையும், தங்கள் பணி களையும் மரியாளுக்கு அர்ப்பணிக்கும் சடங்கு தமிழ் சிங்கள மொழிகளில் இடம்பெற்று, தாம் பெற்ற பெரும் வாழ்வை, இவ்வையக மும் பெற்று மகிழ அனைவரும் ஒன்றுபட்டு உழைப்போம் என்ற உறுதியுடன் விடை பெற்றனர். மகாநாட்டின் நினைவுச் சின்னமாகப் புகைப்படம் எடுக்கப்பட்டது.

K. யேகராசா கி. இ. தா.

விவிலிய குறுக்கெழுத்துப் போட்டி-3 முடிவு வள்

மேலிருந்து கீழ் :-

இடமிருந்து வலம் :-

2. தண்ணீர்	1. முதற்பள்ளி
3. பலி	8. காணிக்கை
4. காயின்	9. கதிர்
5. எசாக்கு	11. லேவி
6. தாரரை	12. விடுதலை
7. செங்கடல்	15. பொங்கல்
10. திராட்சை	17. சாராள்
11. லேவியராகமம்	19. யுகம்
13. மெல்லிசெதேக்	22. மக்கபே
14. ரசாயு	23. ஆபிரகாம்
16. கண்ணி	24. பாலாக்
18. ஆபேல்	
20. டாபேல்	
21. நபி	

பரிசு பெறுவோர் :-

முதல் பரிசு :-

க. இருதயநாதன்
105, திருகோணமலை வீதி,
மட்டக்களப்பு.

இரண்டாவது பரிசு :-

கவிதாஞ்சலி இராயப்பு
31/1, சின்ன உப்போடை,
மட்டக்களப்பு.

குழந்தையும் பிரார்த்தனையும்

அப்பொழுது என் தங்கைக்கு வயது நரன்கு. படுக்கச் செல்லுமுன் இறை வளைப் பர்த்துப் பிரார்த்திக்க ஆரம்பித்தாள். நான் மறைந்திருந்து அவள் செயித்ததைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன்.

“தெய்வமே! என் அப்பாவைக் காப்பாற்று. அவர்தானே எனக்காக உழைக்கிறூர். என் அம்மாவைக் காப்பாற்று. அவள் இல்லை என்றால் எனக்கு யார் சாப்பாடு போடுவது? துணி துவைப்பது? எங்க வீட்டுப் பூணையைக் காப்பாற்று. அது என்னேடு விளொயாடுகிறதே! என் சிறிய பொம்மையையும் காப்பாற்று. அதோடுதானே நான் கொஞ்சகிறேன்! கடைசியாக தெய்வமே! உண்ணையும் காப்பாற்று. நீ இல்லையென்றால் எதுவுமில்லையே!” இது Prayer of Simplicity.

என் தங்கையைப்போல் என் ஞால் நெஞ்சாரச் செயிக்க முடியவில்லையே என் இன்றும் கலங்குகிறேன்.

— சேவியர் ஜோதி M.A.

தூங்காமல் தொடர்ச்சியாக.....

மார்கழி இதழ் பிரமாதம். “இளைஞர் அரங்கம்”, “நீதி நிலுநாட்டப்பட்டும்”, “ஏரோதுக்களா? இடையர்களா?” இரண்டும் பிரமாதம். இப்படியும் சிந்திக்கிறார்கள் என் பதை நினைக்கும்போது எவ்வளவு மகிழ்ச்சி யாக இருக்கிறது. “இறையன்பின் வெற்றி” ஒரு well Blanced Article. “அன்று நத்தார்” மிகவும் நன்று. நிமிடக்கதை தேவையற்றது. பெட்டிக்குள் போடப்பட்டதுனுக்குள் அத் தனியும் மிகவும் நல்லவை. ‘தொண்டன்’ தூங்காமல் தொடர்ச்சியாக வெளிவர எனது வாழ்வதுகள்.

ஒரு நேர.

* * *

தோசைக்கு சாம்பார் வேண்டும்.

கிறீஸ்து பிறப்பு விழா சிறப்பிதழில் ஆசிரி யரின் கருத்துக்களைக் காணேன். மலர்வேந்த னின் இரகிகன் நான். ஆயினும், தோசைக்கு சாம்பார் தான் உருசி. உணர்ச்சி எழுத்தாளர் ஏ.ஜி. இராஜேந்திரம் என்ன செய்கிறார். அவரிடமிருந்தும் கதை - கட்டுரைகள் எதிர்பாக்கிறோம். இளைஞர் அரங்கின் ஆழியோன் மிகவும் சுருக்கமாகக் காரியங்கள் முடிக்கிறார். இப்படி சின்னக் காரியம் ஆற்றுது இரண்டு பக்கங்களையாவது நிரப்பவேண்டும். விவிலியம்பற்றிய கேள்வி பதிலையும் சேர்த்தால் நன்று.

(இளைஞர் அரங்கம் இரண்டு பக்கங்களை அல்ல, முன்று பக்கங்களை நிரப்புகிறதே! ‘ஆ-ர்’)

— மை தயாள்மோகன்
ஞே. க. தேவாலயம்,
செங்கல்லடி.

* * *

பொங்கல் மலர் வெகுஜோர்.

தங்கள் ‘தொண்டன்’ இதழ் மிகுந்த இலக்கியச் சுலை பொதிந்ததாக அமைகிறது. பொங்கல் மலர் வெகுஜோர்! பாரபட்சமின்றி சேவையை அனைத்து மக்களுக்கும் அளித்த மைக்கு என் நன்றிகள்.

S. நேசமலர்
விபுலானந்த வீதி,
வாழூச்சேனி.

* * *

விவிலியத்தைத் திருப்புகிறோம்.

விவிலியப் போட்டியினால் நாங்கள் விவிலியத்தைத் திறக்கவேண்டி இருக்கிறது. இதற்கு முன் விவிலியத்தைத் திரும்பியும் பாரப்படுகிறோது. இப்போட்டி எங்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும், ஞான வளர்ச்சிக்கு உதவியாகவும் இருக்கிறது. போட்டியைச் சுருக்கினால் நன்று. நாறு இடைவெளிகள் மிக அதிகம்.

மனுவன்
தாழங்குடா

* * *

பாசு துவாத்து மாசின்றி வளர்...

கதை - கட்டுரை - கவிதைகளில் கண்கொடுக்கும் தொண்டன் சில களிகளை கூழாப் பழுத்தைப்போல் தொண்டையில் சிக்கவைத்து விடுகின்றன.. சுளையைப் பாளில் தோய்த்துக் கொடுத்தால் சுவையாக இருக்குமல்லவா?

மா. மரியான
தாழங்குடா.

விவிலியப் போட்டி வில் இடப்பெறவேண்டிய திருத்தப்பற்றி நீண்ட விளக்கம் எழுதியுள்ளீர்கள். மேறு விலகும் எழுதிப்பிருந்தார்கள். போட்டி அமைப்பர்களின் பார்வைக்குக் கொடுத்துள்ளோம். ஆ-ர்)

இதயந்திறந்து.....

‘நோன்டஸ்’ வாங்கவிட உக்கா ?

- ★ ஈழத்துத் திருச்சபையின் ஒரே ஒரு தமிழ் திங்களேடு.
- ★ திருக்கோணமலை - மட்டக்களப்பு மறை மாவட்டத்தின் தனிப்பெரும் வெளியிடு.
- ★ முன்றேடு நான்காக வியாபாரம் பண்ணும் ஏடல்ல ‘தொண்டன்’, விரிகின்ற சிந்தனைக்கு வித்திடடு, வாழ்வின் அறுவடைக்கு வழிகாட்டும் ஒளிக்கிறறு.
- ★ இன்றே சந்தாதாரராக எம்மோடு இணையுள்ளன். தவருது தொண்டன் உங்கள் கையில் தவழும், தபாற் செலவை நாம் ஏற்போம்.
- ★ அரை ஆண்டு சந்தா - 18-00.
ஆண்டு சந்தா - 35-00.

தொடர்பு :

நோன்டஸ்
சமூக் தொடர்பு நிலையம்
கூயாகம்
மட்டக்களப்பு.

கத்தோலிக்க அச்சகம், மட்டக்களப்பு.